

СТОП. 8

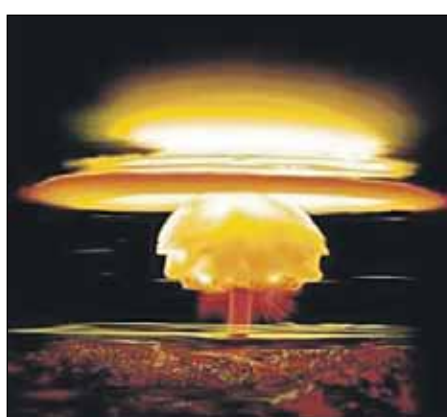
СТОП. 10

CTOP. 14-15

CTOP, 20-21

СТОП. 17

СТОП. 4

ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ГАНТЕРІ

Програма на літо 2014 року

9-го серпня..... дитячий концерт учасників курсу співу народних пісень під орудою Анни Бачинської (початок — о 7-й вечора)

23-го серпня концерт, присвячений 200— літтю від дня народження Тараса Шевченка. Стефанія Довгань, сопрано. Володимир Винницький при фортепіані.

30-го серпня вокальне тріо «Зозулька» — Ева Саліна Прімак, Шілля Робертс, Марія Соневицька. В програмі автентичні українські пісні різних регіонів.

Курси народного мистецтва

4 -8 серпня..... вишивання (інструктор — Любов Волинець)

4 -8 серпня..... гердани (інструктор — Леся Ласій)

28-го липня 8 -го серпня — спів народних пісень для дітей (інструктор — Анна Бачинська)

Усі концерти відбуваються в Гражді,
початок — о 8-й годині вечора.

Додаткова інформація за телефоном: (518) 989-65479

або відвідати веб-сторінку:
www.grazhdamusicandart.org.

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Наближається 23-тя річниця Незалежності України. 24 серпня 1991 року український народ розірвав віковічні пута неволі й оголосив себе господарем на своїй власній землі. Пам'ятаю ті події так, неначе все це було тільки вчора. Пам'ятаю й слова свого мудрого батька, який застерігав від надмірної ейфорії, передбачаючи, що шлях до справжньої незалежності буде ще тернистим і довгим. Так і сталося. 24 серпня 1991 року Україна отримала тільки формальну незалежність. До влади прийшли вчорашні комуністичні бонзи й червоні директори. Для них незалежність була можливістю безконтрольно грабувати Україну. Якщо раніше вони боялися московських контор, які все контролювали, то тепер жодних контролерів над ними не було. Почалося ще небачене в історії людства пограбування власного народу.

Спочатку, в часи президентства Кравчука, фігурували суми в тисячі доларів, потім, коли владу несподівано для всіх перебрав Кучма, почали говорити про мільйони. Ну, а в часи Януковича з'явилися доморожені мільярди. Період же президентства Ющенка ознаменувався Помаранчевою революцією, яка, здавалося, приведе Україну до справжньої незалежності. Але з'явилися «любі друзі», народ знову обдурили й посяли в душах людей страхітливий апатизм й байдужість. Кліше «всі вони однакові – спочатку обіцяють, а як дірнуться до влади, крадуть як і попередні» надовго відбило в українців бажання боротися за справді незалежну Україну.

Але прийшов Янукович і всіх буквально, як каже молодець, «дистав». Такого зухвало пограбування й потоптання всіх законів і правил українці терпіти не могли. А коли диктатор зухвало проігнорував волю народу й на угоду своєму кремлівському босу відмовився підписувати угоду про асоціацію з ЄС, Україна знову повстала.

Цього разу, здавалося, нарешті прийшла справжня незалежність! Але хижий Путін не захотів відпускати Україну зі своїх кривавих лап і розв'язав проти неї війну. Він не хоче відпускати нас в Європу, він спить і бачить Україну як ще одну «расейскую губернію» під назвою Малоросія. Але помиляється цей недобитий гебіст. Бо коли навіть зав'яли наші край Малоросією, наша поетеса була Українкою.

Українців, як показує історія, легко обдурити. І нині якраз такий тривожний час, коли з одного боку нас терзає Путін зі своїми бандитами, а з другого не дають спокою думки: а що, власне, змінилося з часів Революції гідності? Олігархи як сиділи на своїх награваних мільярдах, так і сидять. Посли, які холодуєвали перед Януковичем, залишилися в своїх кріслах і хутко перейшли на нову риторику – «наша незалежна Україна», «агресор Путін», «кривавий режим Януковича»... Взяти для прикладу посла України в США Олександра Моцика. Особисто читав йогоopusи, що «Янукович – це президент, який з усіх попередніх президентів провів в Україні найефективніші реформи». А коли палахкотів вже київський Майдан і прийшов до Моцика на прийняття один з Ключових (найодіозніших прислужників режиму), а українські хлопці й дівчата зімітували вбитих на Майдані, покрили себе синьо-жовтими прапорами й лягли на асфальт біля порогу нашого посольства у Вашингтоні, він викликав на них поліцію. А тепер так розпинається, що всіма фібрами душі бажав падіння злочинного режиму, що аж робиться бридко.

Отже, сумні думи навіє свято, що наближається. Чи Майдан нарешті подарував Україні справжню незалежність, чи це чергова ілюзія, на цвинтарі яких, як писав поет, уже немає місця для могил? Вірно, що подарував і що Путіна ми обов'язково переможемо. Бо, як каже патріарх Філарет, за нами правда, а значить з нами Бог. А ті, з ким Бог, обов'язково переможуть.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

На Майдані знову горять шини й лунають вибухи коктейлів Молотова

ЧОМУ НЕ ХОЧЕ РОЗХОДИТИСЯ МАЙДАН?

В центрі Києва 7 серпня, коли комуністичні бонзи почали звільняти проїжджу частину Хрещатика від барикад, сталися сутички між мешканцями наметового містечка на Майдані Незалежності та бійцями батальйону «Київ-1». Про це повідомили очевидці події. За повідомленням очевидців, мешканці наметового містечка кидали в бік бійців бруківку й коктейлі Молотова.

Крім того, на Майдані почалася масштабна пожежа. Горіли барикади навпроти Будинку профспілок і шини з боку Європейської площі. Майданівці підносили автопокришки з барикад, які стояли на вулиці Інститутській і намагалися їх підпалити. На місці працювали пожежники, однак мешканці наметового містечка перешкоджали їхній роботі.

Наразі батальйон «Київ-1» відтіснив майданівців від підпалених раніше барикад біля Будинку профспілок. Крім того, загорілися барикади навпроти станції метро «Хрещатик». За даними прес-служби столичної міліції, спочатку відбулося загорання одного з наметів на Майдані. «Працівники міліції забезпечували охорону громадського порядку та роботу комунальних служб, але потім загорівся намет і пожежники гасять загоряння», – повідомили в прес-службі.

Крім того, джерела в правоохоронних органах припускають, що жителі наметового містечка самі підпалили намети для того, щоб перешкодити роботі комунальних служб. За деякими даними, в наметовому містечку є зброя.

Іронія долі: наказ звільнити від обридлих майданівців центр української столиці віддали ті, хто сів у владні крісла, завдячуючи цим майданівцям. Якби не їхній подвиг, то диктатура Януковича готувалася б нині до позитивного владарювання. Нинішній президент Петро Порошенко намагався б через людей, наближених до Самого, захистити свій шоколадний бізнес, а нинішній мер Києва Віталій Кличко продовжував би, мабуть, свою боксерську або розпочав тренерську кар'єру.

Безперечно, намети й залишки загонів бійців Майдану псують нинішньому начальству нерви. Немає де правди діти – серед нинішніх майданівців багато й асоціальних елементів: бомжів, алкоголік і наркоманів. Але є серед них і такі, які нагадують тим, хто свівся завдяки Майдану у високі крісла, що вимоги Майдану й досі не виконано. Де люстрація, де повернення награваних олігар-

хами мільярдів народу, де бодай якийсь механізм народного контролю за діями влади? Все це залишилося обіцянками-цяцянками, а тим часом по трупах розстріляних героїв Небесної сотні до Київської мерії повернулася злочинна команда напівбожевільного колишнього київського мера, відомого в народі як Льона Космос, яка сколотила гігантські капітали на розпродажу київської землі. Тепер планує продовжити розпочате.

Більше того, президент Порошенко посилав до Мінська своїм представником колишнього українського президента Кучму на тристоронні переговори щодо конфлікту на Донбасі. Того самого Кучму, за наказом якого відрізали голову журналісту Гонгадзе, того самого Кучму, який започаткував в Україні феодально-кріпосницький лад, де наближені до диктатора олігархи розкрадають Україну, а простим людям залишаються лише сльози й злидні.

Хіба за таку Україну билися й гинули герої Небесної сотні?! Війна на Сході України дуже швидко все заретушувала. Начальники відповідають на такі запитання приблизно так: «Нині не до цього. Треба воювати, а то Путін захопить всю Україну». Воювати, безперечно, треба. Але забувати, за що боровся Майдан, і якою бачили майбутню Україну ті, хто поклав за неї життя, теж не варто. Як не варто забувати й свої власні полум'яні промови на Майдані з обіцянками навести нарешті в державі лад і встановити справедливість.

На День незалежності України Петро Порошенко планує оголосити про дострокові вибори Верховної Ради, які мають відбутися в жовтні. Багато хто з ентузіазмом сприймає цю новину. Нарешті цей парламент, який несе відповідальність за кровопролиття, піде в небуття. Але, за якою системою відбуватимуться ці вибори, досі невідомо. Сам Порошенко у своїй виборчій програмі навесні цього року обіцяв, що це мають бути вибори за відкритими списками. Водночас заступник глави ЦВК Андрій Магера переконливо доводить, що вибори за відкритими списками провести буде неможливо, оскільки для них навіть не створено програмне забезпечення. На його думку, всі розмови про відкриті списки – це «качка», аби відволікти увагу, а в підсумку провести вибори за чинною системою «50 на 50». Правда в тому, що ця система влаштовує нинішніх політиків, хоча їм со-

ромно в цьому зізнаватися, бо вибори «50 на 50» є тотально корумпованими. Якщо залишиться «50 на 50», для великих партій не буде проблемою домовитися і узгодити кандидатів в округах. При цьому лідери продадуть місця в списках, заробивши на проведенні виборів. Зadowolені системою «50 на 50» будуть також нинішні корумповані мажоритарники, які сподіваються, що протягом двох місяців на їхніх округах не встигнуть вирости конкуренти. Систему «50 на 50» громадяни України добре пам'ятають, коли до влади, аби конвертувати її в гроші, зграєю, немов гайвороння, злетілися всі ці ківалови, германи, чечетови та єфремови. А тепер прийдуть такі самі і теж з єдиною головною метою – конвертувати владу в гроші, відбивши найперше затрачені на здобуття депутатського мандату мільйони.

Отже, як бачимо, і тут обман Майдану, який вимагав повного й справедливого перезавантаження влади. Насправді ж планується замінити, як кажуть у народі, шило на мило. Замість одних негідників всядуться інші, які купили собі мандати, аби й далі грабувати нещасну Україну.

Але найголовніше, чому майданівці не покидають Майдан, навіть не в цьому. Вони відчувають себе обдуреними. Причому не просто обдуреними, а використаними й викинутими на узбіччя життя. Бо жодного механізму народного контролю за діями влади не тільки не створено, а й про це навіть ніхто не заїкається. Який контроль? Про що ви говорите? Війна надворі, а ви про якийсь контроль. Приблизно так звучать «аргументи» тих, хто завдячуючи Майдану став нині великими начальниками. Ось тому й горять знову автопокришки на Хрещатику. Ось тому знову нуртує й гуде там народна маса.

Втім, навіть найбільшим й наймогутнішим начальникам не слід забувати, чим закінчив своє спочатку тріумфальне царювання Віктор Янукович. Він теж дивився по телевізору на кепсько зодягнених, невиспаних, змучених, неголених мешканців наметів на Хрещатику як на бидло. Але це не бидло – це частина нашого народу. Причому найкраща, бо небайдужа, готова віддати за Україну й правду свої життя. Про це ніколи не слід забувати. Навіть тоді, коли триває війна. І навіть тоді, коли тобі здається, що на світі немає більш мудрого й далекоглядного політичного діяча, ніж ти, улюблений.

Петро Пойда
Спеціально для «Нової газети»

УРОКИ ІСТОРІЇ

Операцію було призначено на 6 серпня. «509-й» отримав наказ бомбити одне з чотирьох залишених неущкодженними японських міст: Гіросіму, Наґасакі, Ніігату або Кокуру. Остаточний вибір цілі залишався за командиром полку в залежності від погодних умов над об'єктами. Зате умова завдати атомного удару до 8 серпня була невідмінною. Деталі операції командир «509-го» полковник Тіббетс продумував сам. Виліт він призначив на 6 серпня. Летіти належало семи машинами. Головну з них, ту, що понесе до мети атомну бомбу, яку неначе в насмішку охрестили «Малюком», він вирішив пілотувати сам. Полковник був добрим командиром, який знав, що найтяжчу частину роботи краще взяти на себе. Його літак № 82 з написом «Енола Гей» в передній частині фюзеляжу в польоті повинні були супроводжувати ще дві «фортеці». Попереду головних сил висувалася трійка метео-розвідників. Вони повинні були оцінити стан погоди над Гіросімою, Кокурою й Наґасакі й доповісти, де краща видимість. Замикав бойовий порядок екіпаж, що віз наукову апаратуру для скидання над місцем атомного вибуху. Після останніх приготувань старт призначили на 2:40 ночі 6 серпня.

У точно призначений час «Енола Гей» відірвалася від злітної смуги на острові Тініан (Маріанські острови) й взяла курс на Японію. Політ проходив важко, внизу була суцільна хмарність. Тіббетс турбувався, що місія провалиться. Але о 7:10 ранку майор Клод Ізерлі, посланий раніше на розвідку до Гіросіми, надіслав втішне повідомлення: над Гіросімою безхмарне небо. Місто опинилося в невеликому просвіті гарної погоди.

Згодом, усвідомивши, що накоїв, майор Ізерлі, відмінний командир з міцними нервами і доброю сотнею бойових вильотів над Німеччиною, не зможе спати і їсти. Його життя закінчиться в лікарні для психічно хворих, куди він потрапить за нав'язливі спроби домогтися суду над собою як над вбивцею тисяч невинних людей. Всю свою пенсію він до кінця своїх днів відсилатиме на головну пошту Гіросіми, роблячи на конверті обов'язкову приписку «Для дітей знищеного міста».

Але все це буде потім. А тоді, вранці 6 серпня 1945 року, повідомлення Клода Ізерлі про безхмарне небо над Гіросімою повернуло Тіббетсу робочий настрій. «Б-29», названий «Енолою Гей» на честь матері полковника, взяв курс на Гіросіму. О 8:14 «літаюча фортеця» Тіббетса вигулькну-

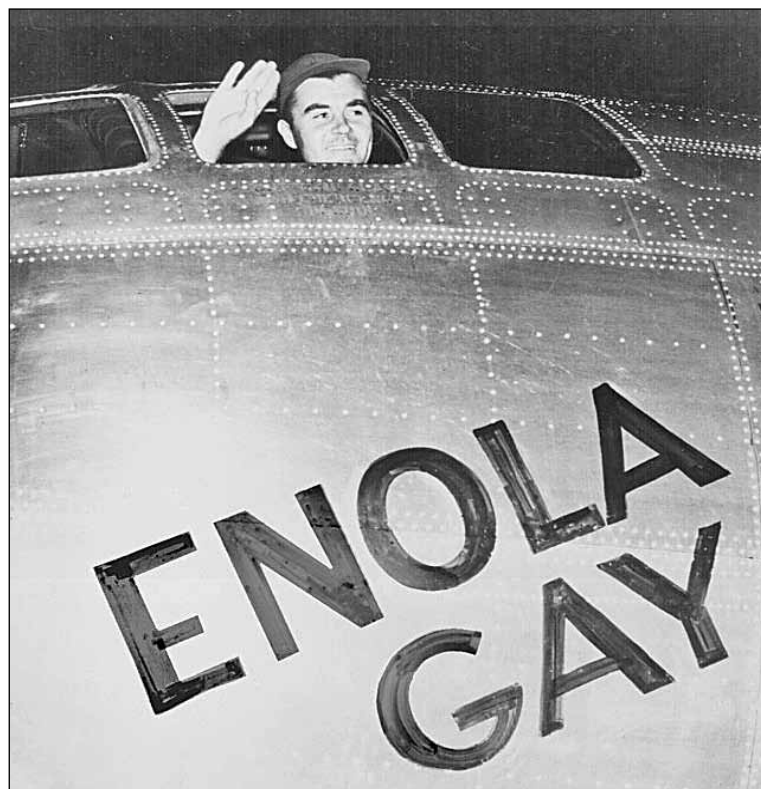
ла над хмарним просвітом. Внизу лежало вранішнє місто, якого ще не торкнулася війна. Командир натиснув гашетку, розчинилися половинки бомболюка, і «Малюк» полетів донизу.

Менш ніж через хвилину над Гіросімою спалахнуло нестерпно яскраве світіння, яке пізніше публіцисти назвуть «яскравішим за тисячу сонць», сформувалася й почала рости у вигляді гриба куля білого вогню. Вона протрималася в небі близько 4-х секунд, досягла в поперечнику 60-100 метрів і почала згасати. Температуру всередині цієї рукотворної «зірки» вчені на око оцінили в 5-10 мільйонів градусів. Тим, хто опинився в радіусі кілометра від епіцентру, пощастило – вони згоріли відразу, не зрозумівши навіть, що сталося. Разом з ними горів і плавився бетон, що перетворився на дрібний сірий пил, залізо

швидкістю 160 км на годину, било по будівлях, трошачи й перекидаючи все, що траплялося на шляху. Над Гіросімою повисла апокаліптична пелена небаченого ще до того атмосферного катаклізму. Це не був пиловий серпанок – весь пил змела ударна хвиля, таке освітлення виникає у вакуумі.

За хвилину після вибуху на землю випав чорний дощ з пластівців сажі та іншого сміття, піднятого вибухом до неба. Про те, що цей «дощ» несе смерть, тоді знали небагато. Вцілілі не ховалися від чорного «дощу», отримуючи смертоносні дози радіації.

Сам вибух «Малюка» забрав життя 80 тисяч гіросіміців, менше, ніж у Дрездені, але потім, по закінченні двох днів, почався справжній мор. Від невідомої хвороби, яку пізніше назвуть променевою, стали вмирати десятки тисяч японців. Цифра 80 тисяч за-

Полковник Тіббетс та його «Enola Gay» перед вильотом на Гіросіму

«МАЛЮК» І «ТОВСТУН»

Майже 70 років тому світ зазирнув у Апокаліпсис

Яскравіше за тисячу сонць

і стали кульками покотилися по палаючому асфальту, а віконне скло миттю попливло, немов смола в немилосердну спеку.

Менше пощастило тим, хто опинився далі від епіцентру вибуху, але чий погляд був спрямований у бік «тисячі сонць», – вони назавжди позбулися зору. Теплова енергія вибуху перетворила 3-кілометрову зону на район суцільної пожежі.

Коли світловий «гриб» почав згасати, місто здригнулося від ударної хвилі. Спресоване повітря несло від епіцентру зі

Гіросіма після бомбардування

Так виглядало Наґасакі після вибуху «Товстуну»

гиблих в найближчі тижні перетворилися на 180 тисяч, а після кількох місяців – на 240 тисяч.

Місто, розташоване на рівній як стіл місцевості, було зруйноване й спалене дощенту. Американська фоторозвідка надала президентові Гаррі Трумену, який віддав наказ на бомбардування Гіросіми й Наґасакі, знімки, що демонструють Гіросіму як гігантську воронку із зміною кольору – від насичено-чорного всередині до брунатного й сірого по краях.

яка дала імператору Гірохіто час на роздуми. 15 серпня японці оголосили про припинення вогню й приступили до вироблення умов капітуляції, яку було підписано 2 вересня 1945 року на борту американського лінкора «Міссурі», що кинув якор у Токійській затоці. До речі, від імені СРСР акт про капітуляцію Японії підписував український генерал Дерев'янка. Так закінчилася Друга світова війна, наприкінці якої людство зазирнуло в справжній Апокаліпсис.

Саме результати бомбардування Гіросіми й Наґасакі нагадували людям під час протистояння США й СРСР в часи «холодної» війни, чим може закінчитися ядерна війна. Адже нинішні ядерні арсенали не йдуть в жодне порівняння з «Малюком» і «Товстуном» – вони здатні кілька разів спопелити все живе на Землі.

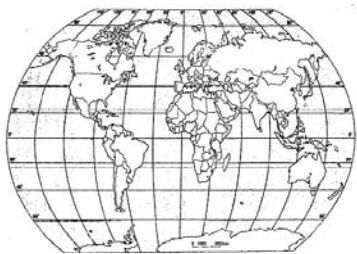
В наші часи, втім, з надр КДБ вигулькнув маньяк, який не проти полякати світ Третьою світовою війною. Цього разу термоядерною. Нападаючи на суверенну Україну, Путін погрожує всьому іншому світові своїм ядерним арсеналом, а його записний пропагандист Кисельов лякає Америку тим, що Росія здатна перетворити Сполучені Штати на купу радіоактивного попелу. Цим типам корисно було б подарувати документальні фільми про бомбардування Гіросіми й Наґасакі. Хоч у них на такі фільми зовсім інші реакції.

**Андрій Гурич
Спеціально
для «Нової газети»**

Друга бомба «Товстун», що впала на Наґасакі 9 серпня, мала менший ефект. Місто було розташоване на березі звивистої затоки, майже фьорду, оточеного горами. Через це основні вражаючі фактори були значною мірою нейтралізовані. Руйнування зазнала лише частина міста, і людські жертви були в порівнянні з гіросіміськими меншими – «всього» 60 тисяч осіб.

Після страхітливих ядерних бомбардувань настала пауза,

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

У ці дні Японія відзначає 69-ті роковини ядерного бомбардування Гіросіми й Нагасакі. 6 серпня, аби вшанувати пам'ять загиблих, у меморіальному парку Миру в Гіросімі зібралося щонайменше 45 тисяч осіб з різних кутків світу.

Траурні дзвони почали голосити в Гіросімі о 8:15 ранку

ЯПОНІЯ ВШАНОВУЄ ЖЕРТВ ЯДЕРНИХ БОМБАРДУВАНЬ

за місцевим часом – точно в той момент, коли 69 років тому ядерна бомба «Малюк» вибухнула над містом, забравши життя сотень тисяч людей.

Серед тих, хто відвідав траурну церемонію в парку Гіросіми, поблизу епіцентру вибуху, були вцілілі після трагедії японці, їхні рідні й близькі, а також представники японської влади, в тому числі й прем'єр-міністр Японії Сіндзо Абе.

Мер Гіросіми Кадзумі Мацуї закликав світових лідерів, включно з президентом США Бараком Обамом, приєднатися до зустрічі голів держав і урядів, присвяченій нерозповсюдженню ядерної зброї, яка

Ця японка похилого віку молиться, щоб ядерний жах більше ніколи й ніде не повторився

відбудеться в Гіросімі в квітні 2015 року.

«Президент Обама і всі лідери ядерних держав, будь

ласка, дайте відповідь на цей заклик, подивіться, що може статися з нашою планетою, власними очима, – сказав К.Мацуї. – Ви зрозумієте, що ядерна зброя – це абсолютне зло й їй не можна дозволяти існувати на Землі».

Минулого тижня у 93-річному віці помер Теодор Ванкірк – останній льотчик з екіпажу «Enola Gay», який бомбив Гіросіму.

Тим часом, в Японії люди, які народилися від уражених променевою хворобою батьків, або їхні нащадки й досі вмирають від наслідків ядерних бомбардувань в серпні 1945 року.

Увечері в середу, 6 серпня, президент Росії Володимир Путін підписав указ «Про застосування окремих спеціальних економічних заходів з метою забезпечення безпеки Російської Федерації». Про це повідомляє офіційний сайт глави Російської держави, де опубліковано відповідний документ.

Цей указ став відповіддю РФ на секторальні санкції з боку Євросоюзу, США та інших країн. Обмеження, що введені Російською Федерацією, поширюються на всі країни, що підтримали Україну. Між тим, найбільшою мірою їхній ефект буде відчутний для ЄС і США.

«З метою захисту національних інтересів Російської Федерації» указом заборонено «ввезення на територію Росії окремих видів сільськогосподарської продукції, сировини і продовольства, країною походження яких є держава, яка прийняла рішення про введення економічних санкцій віднос-

ПУТІН ПОВЕРТАЄ РОСІЮ В ГОЛОДНИЙ СРСР

Назад у СРСР. Таку перспективу готує росіянам їхній президент Володимир Путін

но російських юридичних та (або) фізичних осіб або яка приєдналася до такого рішення».

Наразі дія даного указу не поширюється на Україну, однак після введення українським урядом секторальних санкцій експорт продовольства до

Росії також буде заборонено. Зазначимо, що частину українського продовольчого експорту до РФ вже заблоковано рішенням Росспоживнагляду.

Згідно з указом Путіна, указ набирає чинності вже 6 серпня, але практичне його засто-

сування почнеться трохи пізніше. Спершу уряд Росії має окремим рішенням «визначити перелік видів сільськогосподарської продукції, сировини та продовольства», на які поширюється ембарго. Цей список згодом може бути доповнено, скорочено або змінено.

Заборона на ввезення продовольства до РФ діятиме протягом одного року, проте передбачена можливість продовження або скорочення цього терміну.

Раніше повідомлялося про санкції, введені всіма країнами ЄС, Сполученими Штатами Америки, Канадою, Норвегією, Швейцарією, Японією, Південною Кореєю та Австралією. Всі ці країни підпадають тепер під обмеження, введені у відповідь Росією.

Політологи й експерти зазначають, що цим указом Путін

насамперед покарав Росію, яка тепер змушена буде згадати часи СРСР з довжелезними чергами за ковбасою й дефіцитом буквально на все. Щоправда, Путін розраховує переорієнтуватися на інші країни, зокрема на південноамериканські та деякі азійські. Найбільше він боїться таких санкцій, які заборонятимуть купувати російські газ і нафту. Тоді навіть Бразилія й Китай нічим голодній Росії не зарадять.

А ось як відгукнулися на рішення Путіна прості росіяни. Один з читачів інтернету із сарказмом написав: «Путін – справжній патріот! Тепер треба ще імпорتنі комп'ютери, автомобілі, телевізори, одяг, меблі, будівельні матеріали, взуття й тампекси заборонити, щоб клята західна цивілізація не завжала жити великій країні. Так ще Брежнев робив, і ми тоді навчилися їсти ковбасу, яку замість м'яса було начинено крохмалом і туалетним папером».

УРЯД ЕКВАДОРУ ХОЧЕ ВВЕСТИ НАЦІОНАЛЬНУ КРИПТОВАЛЮТУ

Президент Еквадору Рафаель Корреа планує підписати ухвалений парламентом закон, згідно з яким в країні вводиться національна цифрова криптовалюта (валюта, емісія й облік якої базуються на криптографічних методах, а функціонування системи здійснюється децентралізовано в розподільчій комп'ютерній мережі).

Еквадор з 2000 року як офіційну валюту використовує американський долар. Однак, якщо створення національної криптовалюти затвердять, вона використовуватиметься разом з долларом США й контролюватиметься центробанком країни.

Згідно з новим законопроектом, цифрова валюта підтримуватиметься з допомогою ліквідних активів, американських доларів та іншої глобальної валюти на кшталт євро.

Дебати в парламенті з приводу грошової реформи тривали з 22 липня.

Криптовалюту називають валютою майбутнього в найрозвиненіших країнах світу. Але Еквадор поспішає бути серед найперших

Законопроект про введення цифрової валюти та її фінансового регулювання до парламенту країни особисто вніс президент Корреа. Ним передбачається, що комітет з фінансового регулювання й грошово-кредитної політики регулюватиме цифрову валюту, а Центральний банк займатиметься реалізацією, розвитком та еволюцією нових еквадорських грошей.

ЛИХОМАНКА ЕБОЛА: ЕПІДЕМІЯ ПОСИЛЮЄТЬСЯ

Загальна кількість жертв лихоманки Ебола, спалах якої розпочався на початку цього року в Західній Африці, сягнула 932 осіб. Такі дані оприлюднила Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ). Раніше повідомлялося, що від вірусу лихоманки Ебола в Сьєрра-Леоне, Ліберії, Гвінеї й Нігерії загинуло 887 осіб. За даними ВООЗ, тільки в період з 2 по 4 серпня було зафіксовано 45 смертельних випадків. 6 серпня один із хворих помер в Саудівській Аравії. Перші хворі лихоманкою Ебола з'явилися також у Європі та США. Загалом з лютого цього року зафіксовано вже 1711 випадків зараження.

Нові статистичні дані оприлюднено в переддень засідання неадзвичайного комітету ВООЗ, на якому розглядатиметься питання, чи представляє нині поширення лихоманки Ебола загрозу глобального характеру.

Від лихоманки Ебола можна виликуватися, тільки виявивши її на ранній стадії

Раніше генеральний директор ВООЗ Маргарет Чен заявляла, що наслідки подальшого поширення лихоманки Ебола можуть стати катастрофічними.

Лихоманка Ебола – смертельна хвороба, котра поширюється через прямий незахищений контакт з кров'ю або іншими виділеннями інфікованої людини, а також у

результаті контактів з предметами, котрі були забруднені зараженою людиною. В світі не існує специфічного лікування лихоманки Ебола або вакцини проти неї.

За матеріалами зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко Фото Reuters

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника:

Любомир ГУЗАР – єпископ-емерит Української греко-католицької церкви, колишній предстоятель Української греко-католицької церкви, кардинал.

Народився 26 лютого 1933 року у Львові, де закінчив народну школу та перший клас гімназії. У 1944 році разом з батьками виїхав до Австрії, де в місті Зальцбурзі продовжив навчання в українській гімназії, а переїхавши в 1949 році до США, закінчив середню освіту в малій духовній семінарії в Стемфорді (штат Коннектикут). Студював філософію в Колегії св. Василія та в 1954 році одержав ступінь бакалавра. Богословські студії відбув у Католицькому університеті Америки у Вашингтоні, а в 1958 році, як вихованець Великої Духовної Семінарії Святого Йосафата, одержав ліценціат богослов'я. 30 березня цього ж року владику Амвросій Сенишин висвятив Любомира Гузара на священника для праці в Стемфордській єпархії. У 1958-1969 роках – вчитель і префект у Стемфордській Духовній Семінарії Святого Василія. Також служив в Кергонксоні (штат Нью-Йорк) як душпастир оселі «Союзівка» Українського Народного Союзу та виховної оселі Спільноти української молоді Америки в Елленвілі (штат Нью-Йорк). З 1965 року – настоятель парафії Пресвятої Трійці в Кергонксоні. Продовжив філософські студії в Фордемському університеті (Нью-Йорк) і в 1967 році здобув ступінь магістра.

В 1969 році переїхав до Риму для продовження богословських студій, які завершив доктором богослов'я в 1972 році (дисертація на тему «Митрополит Андрей Шептицький – провісник екуменізму»). У 1972 році вступив до монастиря св. Теодора Студита у Гроттаферрата в Італії.

У 1973-1984 роках кардинал Гузар викладав у Папському місійному університеті «Урбаніана» в Римі, виконуючи різні доручення Патріарха Йосифа Сліпого. 2 квітня 1977 року в монастирі Студійського Уставу в Кастель-Гандольфо поблизу Рима висвячений Верховним Архієпископом Йосифом Сліпим на єпископа без згоди Римського Архієрея. У 1978 році Патріарх Йосиф призначив єпископа Гузара архимандритом цього монастиря, а також відповідальним за монастирські студійського уставу за межами України. З 1984 до 1991 року – протосинкел Львівської Архієпархії в Римі.

У 1993 році з усією монастирською спільнотою з Гроттаферрата повернувся до України, де в 1995 році закладено монастир Св. Теодора Студита в селі Колодівка на Тернопільщині. У 1993-94 роках служив духівником у Львівській духовній семінарії Святого Духа. 2 квітня 1996 року призначений на Екзарха Києво-Вишгородського екзархату з титулярним престолом Ниси Ликійської.

14 жовтня 1996 року, у зв'язку з поганим станом здоров'я кардинала Любачівського, Синод Єпископів УГКЦ обрав Блаженнішого Любомира єпископом-помічником глави Української греко-католицької церкви з делегованими правами. З 14 грудня 2000 року виконував обов'язки Апостольського адміністратора УГКЦ.

25 січня 2001 року на надзвичайному Синоді єпископів Української греко-католицької церкви обраний архієпископом Львівським та главою Української греко-католицької церкви.

26 січня 2001 року Папа Римський Іван Павло II затвердив цей вибір. 21 лютого того ж року Л. Гузар став кардиналом Католицької церкви з титулом святої Софії на Віа Бочча. У 2002 році прийняв українське громадянство.

21 серпня 2005 року Любомир Гузар офіційно змінив титул на «Верховний Архієпископ Києво-Галицький», перенісши свій осідок до Києва.

10 лютого 2011 року на прес-конференції у Києві Блаженніший Любомир Гузар повідомив, що Папа Бенедикт XVI прийняв його зречення з уряду Верховного архієпископа Української греко-католицької церкви. Відповідне прохання до Святішого Отця глава УГКЦ подав, коли йому виповнилося 75 років.

Владика Любомир Гузар на Майдані

ВЛАДИКА ГУЗАР: «ПУТІН ГОТУВАВСЯ ДО ВІЙНИ З УКРАЇНОЮ 10 РОКІВ»

Греко-католицький священник у камуфляжній рясі в зоні АТО

– Владико, що нині на Сході України – громадянське протистояння чи війна між Росією та Україною?

– Безперечно, російсько-українська війна. І цей конфлікт виник не вчора, Путін послідовно готував його останні 10 років. Ті, хто був при владі в Україні, були ставлениками Росії. І те, що ми сьогодні маємо на Сході України, це результат зомбування людей, яких багато років поспіль годували однією й тією ж брехнею. Вони й повірили.

– Повірили, погодьтеся, владику, не тільки українці чи росіяни. В Європі немало тих, хто підтримує дії Росії в Україні, хоча навряд чи середньостатистичний німець чи італієць дивиться російські телеканали. Виходить, їх також запрограмували?

– Росія обробляла Західну Європу точнісінько так само, як і людей на Сході нашої країни. Подивіться на Крим. В січні цього року я поїхав туди, щоб трохи відпочити біля моря. Там

вже почалися антиукраїнські заворушення. І мені кажуть: «У нас в Криму не було проукраїнських телевізійних чи радіопрограм. Так, були програми російською, українською мовами, але всі вони були проросійськими». Та сама історія і з Донбасом – навіть якщо радіохвиля й була українською, душа й думка її були російськими. І вони казали те, що потрібно було Росії. Тому київський Майдан для них був чимось абсолютно чужим і ворожим.

– Але від сваволі влади, проти якої вийшов Майдан, напевно ж страждали й мешканці Донбасу. Чи їм було все одно, по-вашому?

– Я розмовляв з дуже шанованою людиною з Донецька. Шанованою людиною, церквою, урядом. І він мені каже: «Ви знаєте, ми багато разів голосували, але ми ніколи не обирали». Тобто, ректор університету, директор заводу, шахти чи інституту вимагав, щоб голосували так, як він сказав. І всі йому корилися. Там не було свободи. Люди жили й продовжують жити в страху. Знадобиться дуже багато часу, щоб вони навчилися бути вільними. А бути вільним – це дуже багато, це шлях до пізнання правди. Недаремно ж у Святому Письмі сказано: «Пізнайте правду – і правда визволить вас».

– Що треба зробити, щоб у людей з'явилася ця свобода?

– Владі треба позбутися нечесних людей, яких там все ще дуже багато.

На їхнє місце слід поставити впливових і шанованих людей, котрі власним прикладом демонструватимуть гідний спосіб життя, зможуть змінювати спосіб думання інших. В Москві нещодавно поховали Валерію Новодворську. Подумайте: якщо б у Росії таких людей було не одиниці і якби вони мали можливість говорити, Росія дуже швидко змінилася б. Бо Путін з його аргументами й рівнем освіченості проти Новодворської в прямому ефірі виглядав би дуже жалюгідно, і люди побачили б, що король насправді голий. Такі люди, як Валерія Новодворська, конче потрібні й Україні. У нас багато крикунів, але мало справжніх інтелектуалів-провідників, які здатні повести за собою народ.

РПЦ на чолі з патріархом Кирилом стала ідеологічним департаментом диктаторського режиму Путіна

– Кілька років тому Ви сказали, що сьогодні в Україні немає особистостей, діяльність яких можна вимірювати епохою. Можливо, людина, про яку українці говоритимуть через 100 або 300 років, вже з'явилася на світ Божий?

– Ще ні. Я скажу, чого нам бракує. У нас тьма-тьмуца політиків. Подумайте тільки – більш як 200 зареєстрованих партій! Це ж, перепрошую, ідіотизм. Політики є, а ось державних мужів немає. Не видко Черчилів, де Голів, Аденауерів. Їх немає. І не тільки у нас. Великих особистостей, мислителів сьогодні не видко у всьому світі. Подивіться на Європейський Союз. Там 28 країн. Назвіть мені хоча б одного великого політика на взірєць де Голля. З усіх цих пересічних, сірих людей виокремлюється хіба що Ангела Меркель. Але навіть вона – особистість зовсім не такого калібру, яким був її земляк Конрад Аденауер.

– За даними липневого дослідження Центру Разумкова, 76 відсотків людей в Україні вважають себе віруючими. Як це можна використати для єдності українців?

– Необхідно проповідувати. У нас є Всеукраїнська рада церков – організація, аналогів якій ніде в світі більше немає Рада об'єднує 19 найбільших релігійних груп країни. Це й християни, й мусульмани, й юдеї – всі, хто вірить в Бога. Голови цих 19 церков представляють 90 відсотків віруючих всієї України. Ви тільки уявіть, яка це міць! На останньому засіданні ради було заявлено, що всі хочуть єдиної й

неподільної України. Прекрасно! А тепер, браття, починайте проповідувати. Скажіть людям, що потрібно бути чесними, не красти, не лінуватися, не чекати, що хтось за нас щось зробить. Працюймо! В цьому й полягає соціальна доктрина церкви. І якщо вона залишається сама собою, виховує думаючих віруючих людей, тоді вона небезпечна для будь-якого злочинця, бандита чи диктатора.

Стосовно єдності я хотів би сказати ще й таке. Ніхто так не об'єднав Україну, як це зробив Путін. Своєю зухвалою агресією він зліквідував в Україні лінію розколу Схід-Захід, зробив патріотами України її російськомовних громадян, які ще вчора дивилися в бік Москви. І він побачив, що Україна

– У вас є тато й мама. І в мене є. А кого ви більше любите – своїх чи моїх батьків? Напевно ж, своїх. Але хіба це погано? По-моєму, ні. Любити свою землю, свою Батьківщину – це те ж саме, що любити своїх батьків. Ці два слова мають спільний корінь. Тому Батьківщину слід любити так само, як ми любимо свого батька чи свою матір. Це і є патріотизм, про який повинна турбуватися церква. На жаль, у нас церква весь цей час перебувала під політичним патронатом влади – ще з 40-х років минулого століття, коли Сталін зрозумів, що православ'я можна використовувати як інструмент впливу на людей.

– Хіба нині щось змінилося? Жодна з нині діючих в Україні православних церков від своєї політичної ролі не відмовляється.

– Це абсолютно природньо. Адже вони поділилися через політику, тому що одна група ієрархів залишалася під Москвою, а друга хотіла бути незалежною. Але в цьому і слабкість цих церков. За останні 200 років кожна церква, яка дозволила втягнути себе в політичні ігри, прогала й відійшла від Бога, бо Він не любить політику.

– Але тільки не в Росії, де РПЦ й держава підтримують одна одну на взаємовигідних умовах. Можливо, така співпраця необхідна й Україні?

– Держава рівною мірою повинна підтримувати всіх й не втручатися у справи церкви. Бачте, Кучма, Ющенко, Янукович – всі вони справді хотіли мати під своїм крилом хоча б одну церкву. Точнісінько так, як це зроблено в Росії, де патріарх Кирило – слуга уряду, слуга Кремля. Та ж Всеукраїнська рада церков була дітищем Кучми, котрий через свою людину в уряді диктував нам, що і як ми повинні робити. Правда, ми дуже швидко повстали. Тому коли Янукович знову намагався

– Покійний Папа Іван Павло II церковну ситуацію в Україні називав екуменічною лабораторією. Так, у нас є багато релігійних груп, але ми не боремося одна з одною. Я не кажу, що ми єдині, що ми завжди підтримуємо одна одну, але справжньої ворожнечі, незважаючи на безліч непорозумінь, у нас немає. Є окремі люди, котрі поводяться вороже, котрі всіх і вся проклинають і вважають, що тільки вони правильні й безгрішні. Але це дурість. І нехай серед нас немає єдності, ніхто нікого знищувати не збирається. Пам'ятаю, були моменти на початку 1990-х років, коли билися за храми. Але все це в минулому.

– А як же в анексованому Криму, де віруючі однієї конфесії виганяють з храмів віруючих інших. Виходить, релігійна ворожнеча знову починається?

– Це політичні інспірації. Якби люди, котрі це роблять, були мудрі, вони не дозволили б себе використовувати усіляким мерзотникам, які затіяли в Україні всю цю колотнечу. Знайте, вбивають і палять храми великі грішники, віруючі такого за будь-яких обставин не робитимуть. Це роблять ті, які мають з цього або політичну, або матеріальну вигоду.

– Чому Україна й Росія не можуть домовитися про мир і дружбу?

– Москва сьогодні розігрує той самий сценарій, що й Гітлер в 30-40-х роках минулого століття, коли він вирішив захопити Європу, а потім і весь світ. Проблема в структурі Російської держави – це завжди загарбницька імперія. І не Путін її вигадав. Сьогодні він просто виконує роль самодержця. Але ця гра зі збиранням земель своїм корінням сягає 300-400-річної давнини, й історично для сьогоденної Росії вона зрозуміла. Всі її правителі, починаючи з Петра I й закінчуючи Сталіним, а тепер вже й Путіним, займалися тільки цим – загарбуванням. Влада в Росії як тоді, так і тепер йде не від народу, а від самодержця, а вся сутність Російської імперії зводиться до тріади «православ'я – самодержавність – народність», котру сформулював ще граф Сергій Уваров.

– Невже за ці чотири століття нічого не змінилося?

– Нічого! Те, що ми називали комунізмом, а точніше – більшовизмом, було продовженням царської Росії. Тільки замість царя з'явився генсек, замість жандармерії – ЧК, ОГПУ, НКВД, КГБ. Складіть все це в єдину картину – і ви побачите тяглість. Так, можна згадати Горбачова й сказати, що він був зовсім іншим політиком. Але Горбачов не хотів Росії з людським обличчям, як, скажімо, того хотів Александр Дубчек в Чехословаччині. Він намагався врятувати комунізм, коли усвідомив, що економіка СРСР, побудована на хибних економічних теоріях, які відкидали приватну власність, тріщить по швах. Єдиний з російських правителів, який мав інше уявлення про розвиток Росії – це Борис Єльцин. Але в нього нічого не вийшло. І він зробив великий злочин перед російським народом і всім світом – привів у свій президентський кабінет полковника КГБ Володимира Путіна. І той, захопивши подаровану йому владу, почав відновлювати те, що багато років поспіль виснажувало Росію і весь світ, – царську Росію та її правонаступника – Радянський Союз.

Інтерв'ю провів
Станіслав Мірошніченко

Борис Єльцин зробив великий злочин перед Росією і світом, добровільно передавши владу полковнику КГБ Владіміру Путіну

– це єдиний кулак, протистояти якому буде дуже важко. Нині його підтримують хіба що в Криму, та й то не всі. А на Донбасі люди побачили, що таке путінщина, й відвернулися від Росії. Там сьогодні за Путіна воюють усілякі волююги, найняті за гроші, або професійні диверсанти, заслані Путіним під виглядом так званих «ополченців».

– Чи повинна церква бути національно орієнтованою?

наш приручити, нічого з цього не вийшло – ми просто не далися.

– Чи може нинішня політична ситуація в країні, а також смерть предстоятеля УПЦ Московського патріархату митрополита Володимира (Сабодана) спровокувати ворожнечу українців на релігійному ґрунті, котра, як видно на прикладі Донбасу, страшніша за будь-яку іншу ворожнечу?

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

під Амвросіївкою. Через дві години з російської території було здійснено артилерійський обстріл блокпосту сил АТО в районі Дяково», – зазначили в РНБО.

Українські силовики також заявляють, що Росія й далі накопичує війська біля українського кордону. Загальна кількість збройних сил та підрозділів внутрішніх військ РФ, зосереджених уздовж кордону, становить майже 45 тисяч осіб, повідомив Андрій Лисенко.

Він додав, що біля кордону також перебуває близько 160 російських танків, 1300 бойових броньованих машин, 130 ракетних систем залпового вогню

та їхніх поплічників і спробує під виглядом миротворчих військ ввести свій контингент на територію Луганської та Донецької областей. І це не єдина загроза, зауважує депутат.

«Є дуже велике угруповання російських військ, яке не зменшувалося, а тільки посилюється на Кримському півострові, прямо на перехідку, на кордоні з Херсонською областю. Воно може дуже стрімко розгорнутися й рухатися вздовж Чорного та Азовського морів, адже одне із завдань, яке ставить Путін, – відсікти Україну від Чорного моря. Цей план Путін готовий реалізувати», – каже Сиротюк.

Російська бронетехніка готова до вторгнення в Україну

Сили антитерористичної операції готуються взяти під контроль Донецьк і Луганськ. Як зазначив речник Ради національної безпеки й оборони (РНБО) Андрій Лисенко, 5 серпня до околиць цих міст підійшли головні сили антитерористичної операції (АТО). Однак для взяття їх під повний контроль потрібна «велика підготовча робота». Окрім того, як заявив заступник РНБО, колишній в.о.міністра оборони генерал Коваль, взяття Донецька й Луганська силами українського війська може спровокувати масштабне вторгнення російських загарбників в Україну.

«Для того, щоб звільнити великі міста, потрібна велика підготовча робота, в тому числі батальйонів територіальної оборони, які також беруть участь в АТО», – сказав А.Лисенко на прес-конференції. Він наголосив, що Донецьк і Луганськ – «не фортеці», а промислові міста, у районах на околицях яких мешкають люди в приватному секторі.

Протягом доби з 5 по 6 серпня сили АТО 26 разів вступали в сутички з путінськими найманцями – в районах Амвросіївки, Березового, Оленівки, Мар'їнки, Дякового, Розкішного, Кам'янки, Шахтарська, Дмитрівки, Савур-Могили та Луганського аеродрому.

Лисенко також повідомив, що за добу внаслідок боїв із сепаратистами на Сході України загинули троє українських військових, а 46 – поранені.

Представники сепаратистів називають офіційні повідомлення про втрати серед українських військових заниженими. Вони, в свою чергу, у соцмережах повідомляють про знищення української техніки біля Мар'їнки та витіснення бійців «Айдару» з Великої Вергунки – одного з районів Луганська. За словами представників так званої «ДНР», їхні втрати внаслідок боїв біля Мар'їнки становили двоє вбитих та п'ятеро поранених.

Також повідомляється про запеклі бої на північному сході Шахтарська та біля селища Металіст.

Тим часом, з боку Росії продовжується обстріл позицій сил АТО, повідомили в РНБО. «6 серпня опівночі російські війська обстріляли з установок «Град» позиції українських десантників

УКРАЇНА В ОЧІКУВАННІ ВТОРГНЕННЯ

Російські системи залпового вогню «Град», якими за наказом Путіна можуть стерти Донецьк і Луганськ з лиця землі

та 350 артилерійських систем. Причому велику кількість техніки зафарбували в оліверські кольори миротворчих сил. Це свідчить про те, що під личиною миротворчої акції Путін готується до вторгнення.

Загроза широкомасштабної агресії російських військ проти України зростає по мірі того, як українські військовики відтісняють сепаратистів, зазначають експерти. Вони припускають, що Путін не «здасть» Схід остаточно і спробує під виглядом миротворчих військ ввести контингент в Україну. Водночас, у Міністерстві оборони кажуть, що щодня враховують у своїх планах таку можливість.

Росія тепер постійно тримає на кордоні з Україною контингент, здатний розпочати вторгнення, тому жодні маневри російських військ не свідчать про те, що така загроза колись була меншою, ніж нині, наголосив у розмові з журналістами член парламентського комітету з питань національної безпеки й оборони, народний депутат Юрій Сиротюк. На його думку, президент Росії Володимир Путін не «здасть» остаточно сепаратистів

Путін спочатку спробує підсилити найманців та угруповання російського спецназу, які діють на території України, щоб проврати кільце українських військ та завдати контрудару, припускає експерт з питань міжнародної безпеки Григорій Перепелиця. Утім, зауважує він, по мірі того, як українські війська витісняють сепаратистів, зростає загроза прямого широкомасштабного вторгнення російських військ в Україну.

«Якщо вдасться покінчити з донецьким угрупованням сепаратистів, перед Путіним постане питання що робити далі – здійснювати широкомасштабне вторгнення на всю Україну, чи тільки на Східну? Ми бачимо тактичні групи на кордоні Харківської та Белгородської областей, навпроти Сум. Створюються тактичні групи і створюються бойові позиції для наступу вглиб території України», – зазначив Г.Перепелиця.

Заява представника Росії в ООН Віталія Чуркіна про необхідність введення миротворчих сил в Україну – це спроба легітимізації такого сценарію, каже він. На його думку, Росія може піти на

це в межах мандату СНД, адже Україна так остаточно й не визначилася зі своїм членством у цій мертвонародженій організації.

В ситуації, коли США та Європа не мають спільного варіанту відповіді на агресію Росії, а обмежуються тільки санкціями, Україна має покладатися на свої сили, заявив радник міністра оборони Олександр Данилюк. За його словами, всі плани щодо оборони напрацьовуються без розрахунку на міжнародну військову та технічну допомогу, а також передбачають, що вторгнення російських військ може статися в будь-який день.

«Не зрів мобілізації, а тотальна мобілізація, мілітаризація суспільства – ось запорука нашої свободи. Від початку у Міністерстві оборони було розуміння, що загроза вторгнення з боку Росії наявна і, відповідно, є розуміння, що нині це одне з основних завдань для оборонного відомства», – зазначив радник міністра оборони О.Данилюк й додав: «Путіна зупинить лише воєнна поразка».

Загалом експерти й політики сходяться на тому, що міжнародні санкції проти Росії не зупинять її агресію, тому Україна має бути готовою до подальших воєнних дій.

6 серпня прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск заявив, що загроза військового вторгнення Росії в Україну «є вищою, ніж будь-коли раніше». Це ж саме підтвердив і генеральний секретар НАТО Андерс Фог Расмуссен.

«Російські війська скупчуються біля українського кордону» – під такою назвою публікує репортаж своїх кореспондентів в Україні британський діловий щоденник Financial Times. Кореспонденти газети розповідають, що у відповідь на нещодавні успіхи української армії в придушенні проросійських сепаратистів, Росія стягує війська до кордонів України і загрожує вторгненням. Посилаючись на заяви представників НАТО, вони повідомляють про присутність 45 тисяч військовиків у повній бойовій готовності. Війська включають «спецназ», артилерію, бронетанкові підрозділи та протиповітряні з'єднання.

І хоча це лише половина тих військ, які Росія розгортала на кордонах України в квітні, західні офіційні особи виявляють крайнє занепокоєння. Москва продовжує наполягати, що на сході України відбувається «гуманітарна катастрофа», яку може виправити лише російська «гуманітарна допомога». Київ тим часом звинувачує Росію у створенні умов для вторгнення під приводом «допомоги» і закликає Москву перестати підтримувати сепаратистів.

За даними ООН, внаслідок путінської агресії проти України вже загинуло понад 1100 осіб. Російські війська обстрілюють зі своєї території Україну з установок «Град», які можуть випустити 40 ракет водночас, що летять навмання, на житлові квартали. Путін, відчувши, що й цього разу його плани зазнають краху, може віддати наказ накрити «Градами» Донецьк і Луганськ, звинувативши в злочині сили Антитерористичної операції, точнісінько так само, як він звинувачував у знищенні малайзійського пасажирського літака Україну. Отож, Україна розраховує тільки на АТО, а то Путін може зрівняти Донецьк і Луганськ із землею. Його зупинить тільки наш рішучий і сильний кулак.

Підготував Тарас Гнип
Спеціально для «Нової газети»
Фото AP

В УКРАЇНІ

У ДОНЕЦЬКУ ЙДУТЬ БОЇ

Станом на ранок 6 серпня в Петровському районі Донецька йдуть активні бойові дії.

Про це йдеться в повідомленні мерії. «Мешканці повідомляють про потужні вибухи, активні перестрілки та пошкодження інфраструктури району. У всіх інших районах міста теж неспокійно – періодично чути автоматні черги і стрілянина з крупнокаліберної зброї», – заявляє міськрада. Згідно з повідомленням, в результаті артобстрілу Петровського району було знеструмлено понад 100 трансформаторних підстанцій, у зв'язку з чим більша частина району залишилася без світла.

Оцінити масштаби руйнувань поки неможливо, в Петровський район виїхали медики і рятувальники. За непідтвердженою інформацією є постраждалі серед мирного населення, дані перевіряються. озброєні бойовики обмежили рух громадського та особистого транспорту по вулиці Петровського до шахти № 21.

Міськрада закликала мешканців Донецька не виходити на вулицю без нагальної потреби.

ГОЛОВА РНБО АНДРІЙ ПАРУБІЙ ПОДАВ У ВІДСТАВКУ

Андрій Парубій заявив 7 серпня, що подав у відставку з посади секретаря Ради національної безпеки й оборони України (РНБО).

«У час війни коментувати відставку вважаю неприйнятним. Продовжую займатися допомогою фронту. В першу чергу – добровольчим батальйонам. Разом переможемо російського агресора. Слава Україні!», – написав Парубій на своїй сторінці у Facebook.

Речник президента України Святослав Цеголко заявив, що Петро Порошенко подякував Андрієві Парубію за роботу. «На будь-якій посаді Парубій залишається в команді президента», – сказав він.

ГЕНЕРАЛ КОВАЛЬ: «ШТУРМ ДОНЕЦЬКА МОЖЕ СПРИЧИНИТИ РОСІЙСЬКЕ ВТОРГНЕННЯ»

Підготовка й початок силами НАТО штурму Донецька може стати приводом для вторгнення Російської Федерації в Україну. Про це 5 серпня в ефірі програми «Свобода слова на ICTV» заявив заступник секретаря Ради нацбезпеки і оборони України, колишній в.о.міністра оборони генерал Михайло Коваль.

«Всі ті заходи, які проводяться нині на теренах, прилеглих до Схо-

ду нашої держави, свідчать про те, що йде чітка демонстрація підготовки Збройних Сил Російської Федерації до ведення активних бойових дій проти України», – зазначив М.Коваль.

Він також додав, що Росія в основному готує ударні угруповання, які будуть активно підтримуватися армійською авіацією, повітряно-десантними військами, а також завданням потужних бомбо-штурмових і ракетно-артилерійських ударів.

Згідно з даними розвідки НАТО, Росія зосередила нині на кордоні з Україною понад 40 тисяч військовиків.

ПРАВООХОРОНЦЯМ ДОЗВОЛИЛИ ПРИМУСОВО ДОСТАВИТИ ДЕПУТАТІВ ДЕРЖДУМИ РФ ДО ПЕЧЕРСЬКОГО СУДУ КИСВА

Печерський райсуд Києва ухвалив 5 серпня рішення про примусову доставку в суд і арешт російського бізнесмена Костянтина Малафєєва, міністра оборони РФ Сергія Шойгу і трьох депутатів Держдуми РФ. Як повідомив речник Генпрокуратури України Юрій Бойченко, відповідне рішення Печерський райсуд столиці ухвалив, розглянувши відповідне подання.

«Генпрокуратура України надішле через МЗС України МЗС РФ документи, за якими в рамках двосторонніх домовленостей зазначені особи будуть повідомлені про підозру і повинні прибути в Україну для надання свідчень», – підкреслив він.

За словами Бойченка, також своїм рішенням суд наклав арешт на автомобіль «Тигр», який Жириновський передав «ЛНР».

Крім того, спікер відомства зазначив, що Генпрокуратура підготує документи для оголошення зазначених російських політиків, чиновників і бізнесменів в міжнародний розшук.

Як відомо, Головне слідче управління МВС України винесло повідомлення про підозру у фінансуванні та організації незаконних збройних формувань на території України деяких громадян Росії. «Послу Російської Федерації в Україні Михайлу Зурабову було надіслано повідомлення про виклик Володимира Жириновського, Геннадія Зюганова, Сергія Миронова, Сергія Шойгу і Костянтина Малафєєва для повідомлення про підозру і здійснення їхніх допитів як підозрюваних», – повідомила прес-служба МВС.

1 серпня зазначеним громадянам Росії повідомили про підозру

про вчинення злочину за ст. 258 (сприяння терористичній діяльності), ст. 260 (створення збройних формувань та їхнє фінансування).

ПЕТРО ПОРОШЕНКО СКАСУВАВ ПІЛґИ КОЛИШНІХ ВЛАДОМОЖЦІВ

Президент України Петро Порошенко скасував дію президентських розпоряджень 1992-2010 років про матеріальне забезпечення та охорону колишніх вищих державних чиновників. Про це йдеться в розпорядженні глави держави від 4 серпня, опублікованому на його сайті. Документом знімається гриф «не для друку» і скасовується дія низки розпоряджень колишніх президентів. Розпорядженням, зокрема, скасовується довічне матеріальне та медичне забезпечення й охорона Ю.Звягільського, Є.Марчука, П.Лазаренка, В.Пустовойтенка, В.Ющенка, М.Азарова, В.Януковича.

Документ також позбавляє довічного утримання коштом держави колишнього голову Верховної Ради Володимира Литвина. «Визнати такими, що втратили чинність, розпорядження від 17 травня 2006 року № 82 «Про довічне грошове утримання, медичне, побутове, транспортне та інше обслуговування колишнього голови Верховної Ради України Володимира Литвина», – наголошується в розпорядженні Порошенка.

ПАТРІАРХ ФІЛАРЕТ: «МОСКОВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ СПРІЯЄ ТЕРОРИСТАМ НА ДОНБАСІ»

Московський патріархат надає допомогу терористам на Донбасі. Про це 4 серпня під час брифінгу заявив глава УПЦ КП патріарх Філарет.

«Московський патріархат не може висловлюватися проти своєї влади, тобто проти влади Путіна, і не може відверто говорити правду, як це може робити Київський патріархат... Більше того, окремі єпископи і священники Московського патріархату допомагають терористам і сепаратистам на Донбасі», – заявив Філарет.

Він наголосив, що переговори з терористами про заручників «свогодні марні».

«Бо ні з ким їх вести. Хіба можна вести переговори з терористами? З терористами ніхто ніколи не веде переговорів – вони лише захоплюють бандитів до нових злочинів. Тому ми проти таких переговорів», – заявив глава УПЦ КП.

Він також наголосив, що українці повинні вірити в перемогу в протистоянні з ворогом.

«Не ми агресори, не ми напали на Москву і Росію, а Росія свою зброю й диверсантів посилає в Україну, Росія захопила нашу частину – Крим, будучи гарантом недоторканості українській території... Але правда з нами, а раз правда з нами, то з нами Бог. А раз з нами Бог, то за нами й перемога», – зазначив патріарх Філарет.

В УКРАЇНІ ВЖЕ 117 ТИСЯЧ БІЖЕНЦІВ

За оцінками Агентства ООН у справах біженців, станом на 6 серпня більше 117 тисяч осіб є внутрішньо переміщеними в межах країни особами через події на Сході України.

Лише за останні сім днів більше 6200 осіб були змушені залишити свої оселі.

Кількість осіб, переміщених з Луганської та Донецької областей, різко зросла з початку червня – з 2,6 тисяч осіб до 102 тисяч на початок серпня.

Люди зі Східної України становлять 85% від загального числа переміщених осіб в Україні, в той час, як кількість переселенців із Криму становить 15 200 осіб.

Люди, які залишають свої домівки, мають дуже мало речей та стикаються зі значними труднощами, серед яких обмежений доступ до банківських послуг. Основні служби та інфраструктура на місцях серйозно постраждали внаслідок зростаючих проявів агресії, дедалі частіше виникають проблеми з водопостачанням. Багато будинків було частково або повністю зруйновано на територіях, які постраждали від конфлікту в Донецькій та Луганській областях.

Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ ООН) констатує, що значна кількість людей залишає зони конфлікту навколо Горлівки, Донецька та Луганська, в той самий час, коли багато людей повертаються до міст, де українська влада відновила свій контроль.

СПОЧАТКУ ОБІКРАЛИ НАРОД, РОЗСТРІЛЯЛИ МАЙДАН, А ТЕПЕР АПЕЛЮЮТЬ ДО СУДУ

Колишній президент України Віктор Янукович, який тільки готівково вивіз з України мільярди доларів й несе особисту відповідальність за розстріл мирних протестантів на Майдані в Києві, подав позов до Європейського суду (EU General Court) щодо визнання незаконним його усунення з посади. Про це йдеться в опублікованому офіційному журналі суду.

У тексті позову йдеться, що Янукович не згоден з тим, що в рішеннях про застосування щодо нього санкцій його названо «колишнім президентом України». Янукович наголошує, що є «демократично обраним» главою держави.

Крім позову Віктора Януковича, до Європейського суду звернулися також двоє його синів, які, як і батько, серед іншого стверджують, що їм невідомо про існування будь-яких фактів про розтрату ними державних коштів. Позивачі-Януковичі звинувачують ЄС у порушенні права на юридичний захист та права на власність, яка захищається Гартією Європейського Союзу про основні права.

Віктор Янукович та його сини – Віктор і Олександр позиваються до суду ЄС не вперше – 14 травня вони вимагали від європейської Феміди зняти заборону на в'їзд до ЄС і розморозити їхні активи. ЄС вважає цих осіб «відповідальними за незаконне привласнення українських державних коштів в особливо великих розмірах». Список санкцій було оприлюднено і вони набрали чинності ще на початку березня.

ПОМЕРЛА ДОНЬКА ОСТАННЬОГО ГЕТЬМАНА УКРАЇНИ

У Швейцарії 5 серпня в 95-річному віці померла наймолодша донька останнього гетьмана України Павла Скоропадського – Олена Отт-Скоропадська.

Вона народилась в Берліні 5 липня 1919 року, через сімейні обставини часто змінювала місце проживання, переважно жила у Швейцарії та Німеччині. Олена Отт-Скоропадська була дівчиною одружена – першим її чоловіком був німець Герд Гіндер, який помер у квітні 1945 року, в 1948 році вийшла заміж вдруге за Людвіга Отта, швейцарського підприємця, директора найбільшого видавництва у Швейцарії Tagesanztäger. У подружжя народилось двоє дітей – Олександра та Ірен, які нині живуть у Швейцарії. Разом з Людвігом Оттом у 1991 році вперше відвідала Україну, після цього побувала в Україні ще кілька разів. У 2004 році в Києві у Музеї гетьманства за участі автора відбулась презентація книжки Олени Отт-Скоропадської «Остання з роду Скоропадських» (Львів, видавництво «Літопис»). Книжка у формі новел розповідає про життя родини Скоропадських періоду 1919-1945 років. Друге доповнене видання побачило світ у 2013 році. За життя Олена Отт-Скоропадська була знайома з багатьма відомими українцями, серед них – історик і державний діяч Дмитро Дорошенко, соціолог і політик Вячеслав Липинський, історик Іван Мірчук та інші. Володіла українською, а також німецькою, французькою та англійською мовами.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Петро Великий і сибірський Наполеон – так «величали» російського президента 5 серпня в Капітолії, де відбулися слухання в зв'язку з російською агресією проти України. Якщо США не протистоять Путіну нині, потім може бути пізно, чергова «холодна війна» стане трагедією для всього світу, заявили на слуханнях американські конгресмени та політологи. На засіданні комітету Конгресу у закордонних справах на тему ситуації в Україні виступаючи намагалися зрозуміти мотиви агресії Володимира Путіна, щоб правильно реагувати на його дії.

Протистояти російській агресії в Україні та підтримати українську армію закликав адміністрацію США на слуханнях колишній посол США в Україні Вільям Тейлор.

«Росія сьогодні – єдина найбільша загроза миру в Європі. Якщо Захід не протистоятиме цій загрозі, завтра ми протистоятимемо ще більшій загрозі, і ближче до нашого дому», – сказав Вільям Тейлор. Він назвав метою Путіна – посягти на нестабільність в Україні, щоб отримати контроль над нею.

А конгресмен Тед По, який щедро обсилав російського президента «епітетами», впевнений, що після України у російського ведмеда апетит значно зростає. «Путін є центром цієї ситуації. Він бачить себе сучасним Петром Великим. Навіть найближчі радники називають його царем. Я називаю Путіна сибірським Наполеоном», – зізнався конгресмен По.

Водночас Тед По вважає агресію Путіна в Україні ідеологічною: «Я думаю, це націоналізм. Росіяни отримують задоволення від агресії проти України».

Інший учасник слухань, директор російських досліджень американського Інституту підприємництва Леон Арон зауважив, що для Путіна не обов'язкове повернення до Радянського Союзу. «Він не хоче відновити СРСР. Це нерозумно, дорого й ризиковано. Він хоче взяти під контроль ресурси. І всередині країни він вже це зробив: в політичному, економічному й культурному сенсі. Тепер він хоче у ширшому контексті, на території колишнього СРСР встановити контроль Росії. І це не означає тотальну окупацію, треба тільки зробити ці країни залежними від позиції Москви», – сказав Леон Арон.

Експерти порадили уряду Сполучених Штатів якомога швидше сформулювати стратегію протидії

діям Кремля. «Заходу потрібна чітка стратегія, спрямована на те, щоб переконати Путіна вивести війська з України, припинити агресію проти України та сусідніх з нею країн. Потрібно підкріпити оборонну здатність українського війська і допомогти Україні стати процвітаючою демократичною державою», – виклав рецепт розв'язання конфлікту політолог Ієн Бжезінський.

За словами Бжезінського, для цього американському уряду необхідно посилити економічні санкції проти Росії, надати Україні гарантії безпеки НАТО, забезпечити справжню військову допомогу українському війську, вдатися до кроків, щоб протистояти російській пропаганді, а також допомогти Україні інтегруватися до Європи.

Опозиційні республіканці як на слуханнях в Конгресі, так і в численних виступах в ЗМІ, критикують реакцію президента Обами на події в Україні. Деякі наполягають, що президент повинен зайняти більш жорстку по-

У протистоянні «полковника» (Путіна) з «громадським діячем» (Обамою) виграє, на думку політичних оглядачів США, «полковник»

ХТО КОГО: «ПОЛКОВНИК» ЧИ «ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ»?

У зв'язку з новою реальністю в глобальному світі, що виникла після агресії Росії проти України, більшість американців воліли б бачити своїм президентом політика типу Гаррі Трумена, який не боявся самого Сталіна

зицію. Так, сенатор від штату Південна Каліфорнія Ліндсі Грем, виступаючи в програмі «Зустріч з пресою» (Meet the Press) на телеканалі NBC, заявив: «Європейці ніяким чином не візьмуть на себе провідну роль у цій справі. Необхідно, щоб це зробила Америка. Разом ми спостерігаємо протистояння між полковником КДБ (Путіним) і громадським діячем (Обамою), причому полковник явно виграв». Тим часом недавнє опитування центру Politico, проведене до збиття малайзійського лайнера, показало, що американці, як ніколи, рішуче налаштовані проти військового втручання США за кордоном. Згідно з результатами опитування, американська громадськість не хоче, щоб США втручалися в конфлікти в Сирії і Україні, і вітають виведення військ з Афганістану та Іраку.

За словами аналітика Politico Александера Бернса, «нескладно здогадатися, що на даному етапі громадськість без особливого ен-

тузіазму ставиться до військових кампаній за кордоном. Однак я б, мабуть, не зміг припустити, що вони ставляться до цього настільки негативно, що навіть більшість республіканців підтримують план повного виведення військ з Афганістану. Більшість людей, незалежно від віку, раси та регіону проживання кажуть: нехай інші народи самі розбираються зі своїми проблемами». Закордонна політика традиційно не входить до числа пріоритетних факторів для виборців напередодні виборів до Конгресу. Більшість аналітиків вважають, що навіть незважаючи на катастрофу малайзійського літака в небі над Донеччиною, цього року результати виборів будуть визначатися ставленням громадськості до стану економіки, самого президента Обами та внутрішніх проблем країни. Рейтинг президента Обами залишається низьким, ледь перевищуючи 40%. За словами аналітика Чарлі Кука, низький рейтинг президента, зазвичай, є ознакою політичної загрози для його партії на проміжних виборах:

«У повоєнний період (після Другої світової війни) у нас було шість проміжних виборів у ході другого президентського терміну, і в п'яти з шести випадків партія, яка займала Білий дім, зазнала важких втрат або в Палаті представників, або в Сенаті, або в обох палатах Конгресу. Обставини можуть бути різними, але результати майже завжди збігалися і були дуже несприятливими для партії, лідер якої був господарем Білого дому».

На думку більшості експертів, республіканці збережуть більшість у Палаті представників або навіть отримають ще більше місць. Головна битва йтиме за перевагу в Сенаті. Нині більшість там належить демократам, але республіканцям достатньо завоювати шість додаткових місць, щоб взяти під свій контроль і Сенат.

Більшість ключових перегонів за місця в Сенаті цього року чекає діючих сенаторів-демократів, і багато аналітиків вважають, що в республіканців є великі шанси набрати достатньо місць, щоб здобути контроль над обома палатами Конгресу на два останні роки президентства Обами. Якщо це станеться, то Обамі не позаздриш. Адже він навіть в умовах, коли Сенат контролюють демократи, зв'язаний по руках і ногах в ухваленні навіть простих рішень. В разі ж, якщо і Сенат контролюватимуть республіканці, ініціативи Обами будуть заблоковані аж до наступних президентських виборів в 2016 році.

Прогнози на результати цих виборів під впливом подій в Україні також змінилися. Якщо ще недавно всіх з великим відривом випереджала Гілларі Клінтон (хоч вона й не оголошувала ще, що візьме участь у перегонах), то нині ситуація змінилася. Америка зі зміною глобальної ситуації в світі хоче бачити своїм президентом нового Гаррі Трумена. Рішучого, вольового, не боягузливому, здатного дати відсіч полковнику КДБ протягом 24 годин. Інша річ, чи є він такий – рішучий і вольовий. На словах таких багато, а от чи здатні вони проявити себе, усівшись в крісло президента США, невідомо.

Тим часом республіканці намагаються зробити з Обами «Трумена» вже тепер.

У листі до президента сенатор-республіканець Марк Кірк і ще 18 його колег звернулися із закликом визнати головні проросійські сепаратистські об'єднання – Донецьку й Луганську народні республіки – «іноземними терористичними організаціями» згідно з американським законодавством.

У своєму листі сенатори зазначили, що наявні докази вказують на те, що сепаратисти причетні до падіння пасажирського літака Malaysia

Airlines, на борту якого перебувало 298 осіб, у тому числі громадян США. Всі вони загинули. Американська розвідка неодноразово повідомляла, що Росія відкрито постачає сепаратистам важке озброєння та інші ресурси, а також здійснює обстріли України зі своєї території системами залпового вогню «Град».

Згідно з американськими законами, визнання будь-якої структури «іноземною терористичною організацією» накладає обмеження на поїздки осіб, пов'язаних з ними, а також має на увазі заморожування будь-яких їхніх активів, які можуть опинитися під юрисдикцією США. Крім того, надання їм матеріальної підтримки розглядається як злочин. Таке визнання може мати ще серйозніші наслідки для російських інтересів у США, ніж накладені нещодавно секторальні санкції.

«Росії слід дорого заплатити за вторгнення в Україну й підтримку терористичних груп, які збили МН-17. Оголошення сепаратистів терористами за законами США запізнюється, і ми закликаємо президента вдатися до цього кроку негайно, щоб Путін дорого заплатив за порушення міжнародних норм і суверенітету України», – написали сенатори президентові й додали: «Ми закликаємо Вас в рамках американського законодавства визнати структури проросійських бойовиків – так звані Донецьку й Луганську народні республіки іноземними терористичними організаціями».

Під зверненням до президента Обами, крім Марка Кірка, також поставили підписи сенатори-республіканці Келлі Айотт, Джон Баррасо, Річард Берр, Саксбі Чемблісс, Ден Коутс, Джон Корнин, Майкл Крапо, Майкл Ензі, Ліндсі Грем, Оррін Гетч, Джонні Айзексон, Рон Джонсон, Джон Маккейн, Мітч Макконелл, Джим Ріш, Пет Робертс, Марко Рубіо і Роджер Вікер.

Фото Reuters

В АМЕРИЦІ

БАРАК ОБАМА:
«РОСІЯ – ЦЕ КРАЇНА, ЯКА
НІЧОГО НЕ ВИРОБЛЯЄ»

Президент США Барак Обама в інтерв'ю журналу The Economist заявив, що Росія є країною, яка «нічого не виробляє», а Заходу потрібно бути «досить жорстким» у відносинах з Китаєм, який прагне розширити свою роль у світовій економіці.

Обама намагається сфокусувати американську зовнішню політику на Азії у відповідь на зростання економічної та військової потужності Китаю. Але вже кілька місяців цей курс затьмарений низкою міжнародних криз, включаючи московську підтримку сепаратистів на Сході України.

Росія – третій за величиною в світі видобувник нафти й другий – природного газу. Європа надто залежить від російських поставок енергоносіїв, що ускладнює відповідь Заходу на українську кризу. Обама применшив роль Москви у світі, назвавши президента Володимира Путіна лідером, який заради своїх політичних цілей спричинює короткотривалі труднощі, які в довгостроковій перспективі завдадуть шкоди Росії. «Я думаю, що важливо підходити з точки зору перспективи. Росія нічого не виробляє, вона цілком і повністю живе за рахунок західної цивілізації і при цьому цій же цивілізації й погрожує», – сказав Обама в інтерв'ю. «Імігранти не рвуться до Москви в пошуках можливостей. Очікувана тривалість життя чоловіка в Росії – близько 60 років. Чисельність населення скорочується. Це країна з великими проблемами і замість того, щоб розв'язувати їх, Путін робить виклик людству, прирікаючи Росію на ізоляцію, що для неї смерті подібна», – наголосив він.

ДЖОН ТЕФТ
СТАВ НОВИМ ПОСЛОМ
США В МОСКВІ

Сенат затвердив запропоновану президентом Бараком Обамою кандидатуру Джона Тефта на посаду посла США в Росії. Проте один із сенаторів (республіканець від

штату Вашингтон Майкл Ензі) намагався заблокувати затвердження Тефта і низки кандидатів на інші

дипломатичні посади. М.Ензі був незадоволений торішнім рішенням лідера більшості в Сенаті демократа Гаррі Ріда обмежити використання так званих «філібастерів». Філібастер – це тактика обструкції законопроектів парламентською меншістю шляхом затягування прийняття рішень за допомогою внесення величезної кількості поправок або довгих виступів.

Коли голова комітету Сенату з міжнародних відносин Роберт Менендес запропонував єдиним голосуванням затвердити відразу кілька дипломатів, Ензі виступив проти. Процедура затвердження довелося перенести – і це в момент, коли сенатори готуються роз'їхатися на серпневі вакації. Втім, незабаром кандидатуру Джона Тефта таки було розглянуто й затверджено. Ситуація ж з кандидатурами послів США в Туреччині, Гватемалі та низці інших країн залишається неясною. Джон Тефт – дипломат з більш ніж 40-річним стажем. Він служив послом в Україні (2009-2013), а також послом у Грузії (2005-2009) та Литві (2000-2003).

Експерти відзначають, що кандидатура Тефта, відомого своєю жорсткістю щодо російсько-американських розбіжностей, не випадкова: в період найбільш гострого протистояння двох країн м'якшого претендента Сенат би не схвалив.

ДО США ПРИБУЛИ
ПЕРШІ ХВОРІ, УРАЖЕНІ
ВІРУСОМ ЕБОЛА

УСША зареєстровано перший випадок зараження лихоманкою Ебола. Лікар Кент Брентлі, в організм якого потрапив небезпечний для життя вірус, прилетів з Ліберії на військову базу в штаті Джорджія. Звідти медик, котрого зодягнули в захисний костюм білого кольору, прибув до шпиталю дослідницького центру Університету Емوری в Атланті. Друга хвора на лихоманку Ебола – американка Ненсі Райтбол, котра також заразилася в Африці небезпечним вірусом, прибула на лікування в цей же шпиталь в Атланті.

Досвідчені лікарі переконані, що інфіковані хворі не несуть небезпеки іншим людям, оскільки перебувають в спеціальному ізоляторі. Як очікується, обидва пацієнта пробудуть у ньому щонайменше рік. За словами доктора Джея Варкі (фахівця з інфекційних захворювань), обладнання в шпиталі Емوری дозволяє лікувати лихоманку Ебола. «Цей вірус передається тільки через кров або біологічні рідини. На відміну від грипу, лихоманку Ебола не можна підхопити через кашель», – пояснює Дж.Варкі.

За інформацією Всесвітньої організації охорони здоров'я, кількість жертв вірусу Ебола в Африці сягнула більш як 700 осіб.

ПАЛАТА ПРЕДСТАВНИКІВ
КОНГРЕСУ СПРОСТИЛА
ДЕПОРТАЦІЮ
ДІТЕЙ-НЕЛЕГАЛІВ

Перед літніми вакаціями Палата представників американського Конгресу, в якій більшість становлять республіканці, спростила депортацію дітей-нелегалів, підтримавши закон, спрямований на часткове розв'язання проблеми нелегальної імміграції на кордоні з Мексикою.

Законопроект спростить процедуру депортації дітей-нелегалів, які прибули без супроводу. Документ також передбачає збільшення фінансування Національної гвардії, яка здійснює охорону кордону. Голосування відбулось у п'ятницю, 1 серпня, пізно ввечері перед тим, як конгресмени пішли у 5-тижневий літній відпустку.

Сенат же, в якому більшість становлять демократи, відклав голосування законопроекту. Це означає, що принаймні впродовж наступного місяця він лишатиметься у підвішеному стані.

Раніше президент США Барак Обама закликав Конгрес виділити 3,7 мільярда доларів на посилення безпеки кордонів, збільшення кількості тимчасового житла для нелегалів та кількості суддів, які розглядають імміграційні справи.

Від початку року на території США нелегально прибуло 52 тисячі дітей без супроводу батьків, переважно з Гватемали, Сальвадору та Гондурасу. Більшість з них втікають зі своїх країн через високий рівень насильства і погрози з боку кримінальних елементів.

В АФГАНІСТАНІ ВБИЛИ
АМЕРИКАНСЬКОГО
ГЕНЕРАЛА

В Афганістані під час нападу біля військової академії в Кабулі було вбито американського генерал-майора Гарольда Гріна. Як повідомили американські чиновники, солдат в афганській уніформі відкрив вогонь по групі військовиків. Постраждали також німецький та афганський генерали, два британські солдати й кілька американців.

Солдата, який відкрив вогонь, застрелили, повідомив міністр оборони Афганістану.

Генерал-майор – це найвищий за рангом іноземний військовик, який загинув в Афганістані від 2001 року, коли рух Талібан було усунуто від влади. Наскільки можна зрозуміти, стрілянина зчинилася через сварку.

Як розповіли джерела в міністерстві оборони країни, нападник був солдатом, якого призвали в армію три роки тому. Під час обіду він відкрив вогонь з поста охорони по групі афганських та іноземних військових.

Поки у його гвинтівці M16 не закінчилися набой, солдат встиг поранити більш ніж 12 осіб.

Зокрема, отримав кулю афганський начальник академії генерал Гулам Сахі.

Цього року Британія збирається закінчити виведення свого контингенту з Афганістану, і військова академія, в якій стався інцидент, залишиться єдиним оплотом британських військовиків в країні.

МАЙКЛ МАКФОЛ:
«ПУТІН ГОТОВИЙ ДО
ВТОРГНЕННЯ В УКРАЇНУ»

Вторгнення до України впливає з логіки вчинків Путіна. Про це в статті, опублікованій виданням «Політіко», пише колишній посол США в Росії Майкл Макфол. На його думку, колосальні зусилля Путіна спрямовані на організацію повстання на Сході України провалились. «Після анексії Криму

Путін спробував реалізувати схожий сценарій на Сході України. Він нагадав світу, що територія, яку він тепер називає Новоросією, колись була частиною російської імперії і розкритикував більшовиків за передачу цієї території. Підпорядковані йому ЗМІ почали називати розпочату ним кампанію «Російською весною», стверджуючи, що це практично відгомін Арабської весни, і Росія виступає визволителем репресованих етнічних росіян на Сході України; було мобілізовано десятки тисяч людей, щоб роздмухати підтримку ідеї незалежності Новоросії», – пише колишній посол США у Росії. «Але все це нічого не дало. Повстанці на Сході України не змогли мобілізувати значні групи населення на підтримку ідеї сепаратизму. Зрештою, українська армія дала відсіч, відновила контроль над багатьма містами та селищами, захопленими терористами. Путін більше не згадає про Новоросію. Він розуміє, «визволення» регіону – тепер недосяжна мета», – пише американський дипломат. За таких умов, Путін намагатиметься утримати програму мінімум – створення ситуації перманентного неспокою у Східній Україні та сумнівної суверенітету Києва щодо цієї території.

«НЬЮ-ЙОРК ТАЙМС»:
«РОСІЙСЬКІ ВІЙСЬКА
ЧЕКАЮТЬ НА ЧАС «Х»

Впливова американська газета The New York Times попереджає, що Росія «збільшила удвічі кількість своїх вояків на кордонах з Україною, які чекають на час «х». Росія збрала тут щонайменше 40 тисяч солдатів з танками, артилерією, ракетними силами класу «земля-повітря». Газета також цитує відомого американського генерала Веслі Кларка, колишнього

командувача сил НАТО в Європі, який вважає, що Путін приготувався до прямої збройної інтервенції в Україну.

Про це, на думку Кларка, свідчать сконцентровані на українському кордоні наступальні сили російської армії, посилення озброєння Росією проросійських сепаратистів на Донбасі, масштабні військові навчання російських збройних сил поблизу кордонів з Україною та черговий заклик самопроголошеного уряду з Луганська до Кремля про військову допомогу в боротьбі з українською армією. Хоча американський генерал також вважає, що на даний час ще не виключено політичний варіант розв'язання кризи, бо Путін, мабуть, розуміє, що інтервенція в Україну принесла б «важкі, непередбачувані наслідки» для Кремля. Кларк вважає, що в разі інтервенції Путін ризикує накласти на Росію ще суворіші економічні санкції Заходу, жорсткий спротив українців, а також посилення військової співпраці Заходу з владою в Києві. Процитований у газеті неназваний представник американської розвідки не виключає, що Росія в разі успіхів української армії може почати реалізацію так званого варіанту «миротворчої операції» в Україні. Про це, як стверджують американські офіційні особи, свідчить і накопичення біля кордону з Україною російських бронетранспортерів, танків з миротворчою символікою на броні.

ДЖОРДЖ БУШ-
МОЛОДШИЙ ОПУБЛІКУЄ
БІОГРАФІЮ БАТЬКА

Колишній президент США Джордж Буш-молодший опублікує написану ним біографію батька, Джорджа Герберта Буша-старшого. Книга вийде в світ у США й Канаді 11 листопада 2014 року в традиційному й цифровому форматах. Про це повідомило видавництво The Crown Publishers. Перший наклад видання становитиме мільйон примірників.

«Більше 40 чоловіків обіймали посаду Президента Сполучених Штатів. Про них було написано силу-силенну книг. Але ніколи раніше Президент не розповідав історію свого батька – іншого президента. Це унікальна й інтимна біографія. Книга охоплює всі основні події в житті й кар'єрі Буша-старшого, в тому числі періоди його служби на Тихому океані під час Другої світової війни й діяльності у нафтовому бізнесі в Техасі», – йдеться в прес-релізі видавництва, яке також додає, що автор надав великої уваги тому, як батько впливав на його власний світогляд і становлення.

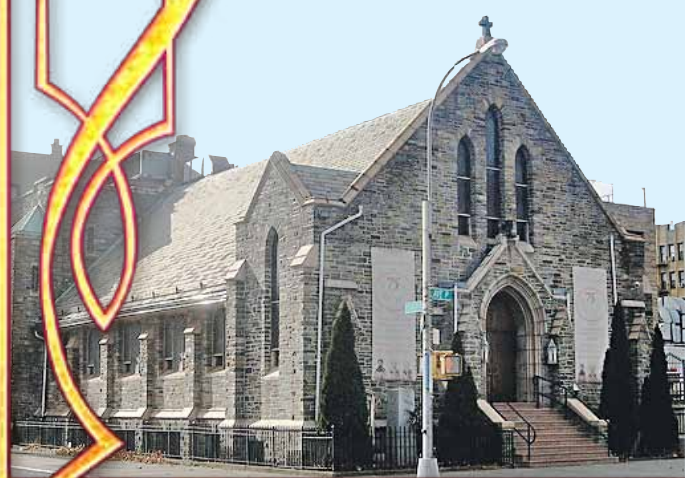
За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

Парафія Святого Пантелеймона Цілителя Української Православної Церкви в США

запрошує всіх прихожан і гостей на

АРХИЄРЕЙСЬКЕ БОГОСЛУЖІННЯ В ЧЕСТЬ ХРАМОВОГО СВЯТА

у неділю, 10 серпня, за адресою:
Церква Трьох Святих, 1724 Avenue P, Brooklyn, NY, 11229

Початок служби о 12:00 годині дня.
Після служби о 3:00 годині по полудні
відбудеться спільний обід з Митрополитом Антонієм,
Єпископом Даниїлом, представниками консисторії та
церковної управи. Бажаючих приєднатися до спільного
обіду прохання скontaktуватися з отцем Миколою
Филиком за телефоном: (646)763-2500

Управа Парафії Святого Пантелеймона Цілителя
Української Православної Церкви в США

Страхування життя — чи я можу його матеріально собі дозволити?

“ Страхування життя можна пристосувати
до будь-якого бюджету та будь-якої мети
— з тим, щоб матеріально захистити вашу
сім'ю у випадку несподіваних змін. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

EAST VILLAGE MEAT MARKET J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemcats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours
Monday – Thursday 8:00 am – 6:00 pm
Friday 8:00 am – 7:00 pm
Saturday 8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

КВІТИ – ЦЕ ПОСМІШКА БОГА

Відвідуючи нещодавно ушавлену Седону, що в штаті Аризона, побачили на скелі поблизу церкви, яка також «врізана» в цю скелю, дивовижні квіти. Здавалося, що це якісь штучні витвори, бо рости на голому камінні та ще й на пекучому сонці такі прекрасні квіти просто не могли. Але квіти були живі – ми в цьому пересвідчилися, наблизившись до них на відстань витягнутої руки. І поруч з ними якась дбайлива душа на-

писала: «Не рвіть їх! Вони – посмішка Бога». З усіх афоризмів цей, мабуть, найщемніший і найточніший. Бо квіти – це справді від Бога. Медики стверджують, що у хворих гіпертоніків після споглядання квітів нормалізується кров'яний тиск, а в діабетиків – вміст цукру в крові. Але квіти лікують не тільки тіло, а й людську душу. Недаремно споконвіку біля українських осель садили господині мальви, любисток,

барвінок і ще багато інших різних квітів з суто місцевими назвами – метелики, майори, нагідки... А скільки пісень написано про квіти! Вони рвуть душу, змушують переоцінювати своє життя й на-вертатися до віри. «Чорнобривці насіяла мати...», «Червону руту не шукай вечорами...», «То не квіти – то кохання, а кохання не можна топтати...» Воістину, квіти – це дар нам, людям, з небес, щира й відкрита посмішка Бога.

ЛЮДИ І ДОЛІ

– А де ви познайомилися?
– перепитуємо майже по-свійськи, коли вже оглянуто родинний альбом, з'їдено макітру вареників і випито кавник кави.

– Не повірите, – усміхається пані Оксана. – На цвинтарі...

– На цвинтарі в Бавнд-Бруку, – уточнює отець Юрій. – Відкривали пам'ятник княгині Ользі. Народу сила-силенна. Тоді ще наших людей було більше над землею, ніж під...

Він – молодий, вродливий, успішний інженер-радіоелектронік, що працює на Багамах, серед тисяч і тисяч помітив її. А її просто не можна було не помітити. Вона – молода, вродлива, струнка, повітряна, успішна балерина, що танцює в мюзиклі самого Радіо-сіті в Нью-Йорку... Менш ніж за рік Оксана Войновська та Юрій Базилевський одружилися. Через три роки буде півстоліття, як вони разом.

Якби на світі був Музей Людей і потрібен був взірць під назвою «Красиві люди», то більш переконливої колекції людських чеснот просто не знайти. Здається, над ними не владний час...

У їхньому кертонксонському домі воістину живе єдина, соборна, заможна, квітуча, щаслива Україна. Пані-матінка Оксана (в дівочтві Войновська) родом з Буковини, отець Юрій – полтавець. Рід Войновських був сповідником греко-католицької віри, рід Базилевських – православний, священницький.

«У нашій родині, по маминій лінії, всі були артисти, а по татовій – вояки...», – розповідає пані Оксана. Прадіди й по батьковій лінії, й по маминій – вірні козаки з війська гетьмана Івана Мазепи. Батьків брат, вуйко Максим, старшина австрійського війська, служив в Українських січових стрільцях, а потім і в армії Української Народної Республіки. «Вуйкова загибель мого тата завжди хвилювала, – продовжує вона. – Більшовики спіймали його в Кам'янці-Подільському, допитували, катували, вимагали зізнання, але вуйко виявився незламним, за що його було скарано нечуваним способом – розірвали на шматки двома нагнутими березами...»

Та незламність не інакше як була закладена в генетичний код Войновських.

Дід пані Оксани, батько Петра Войновського – сотник австрійської армії, прикордонник, успішно міг служити й за румунської окупації Буковини, лиш би проявляв лояльність до влади. Дід же окупантам лояльності «не проявляв» і ні в чому їм не корився. Його арештували на Свят-вечір, звинувативши в змові. «Коли дружина кинулася на захист, її румунські поліцаї схопили за волосся й потягли по снігу,

робили це показово, на очах у дітей. Вона захворіла на сухоти й швидко згасла. Зовсім малий Петрусь тоді кинувся до зброярського сховку, який під великим секретом якось показав йому батько, щоб захистити матір. Але не встиг. І потім захист скривджених і слабших, мов спокута за те безсилля, стане справою всього його життя...

Вирішальну роль у житті Петра Войновського зіграють Пласт і Організація українських націоналістів (ОУН). «Якось ввечері батько мені запхав до кишені листа – Любомир Гузар запрошував мене до себе в дуже важливі справі... – День виклику запам'ятався добре – 29 червня 1932 року. Я прийшов до Любка вранці о 8-й годині. Він витягнув з кишені малу книжечку, подав мені й сказав: «Друже, я залишу тебе сам-на-сам, а ти прочитай і подумай, чи готовий ти віддати своє життя служінню до смерті лише нашому Богові та

ЛЮБОВ, ПЕРЕДАНА В СПАДОК

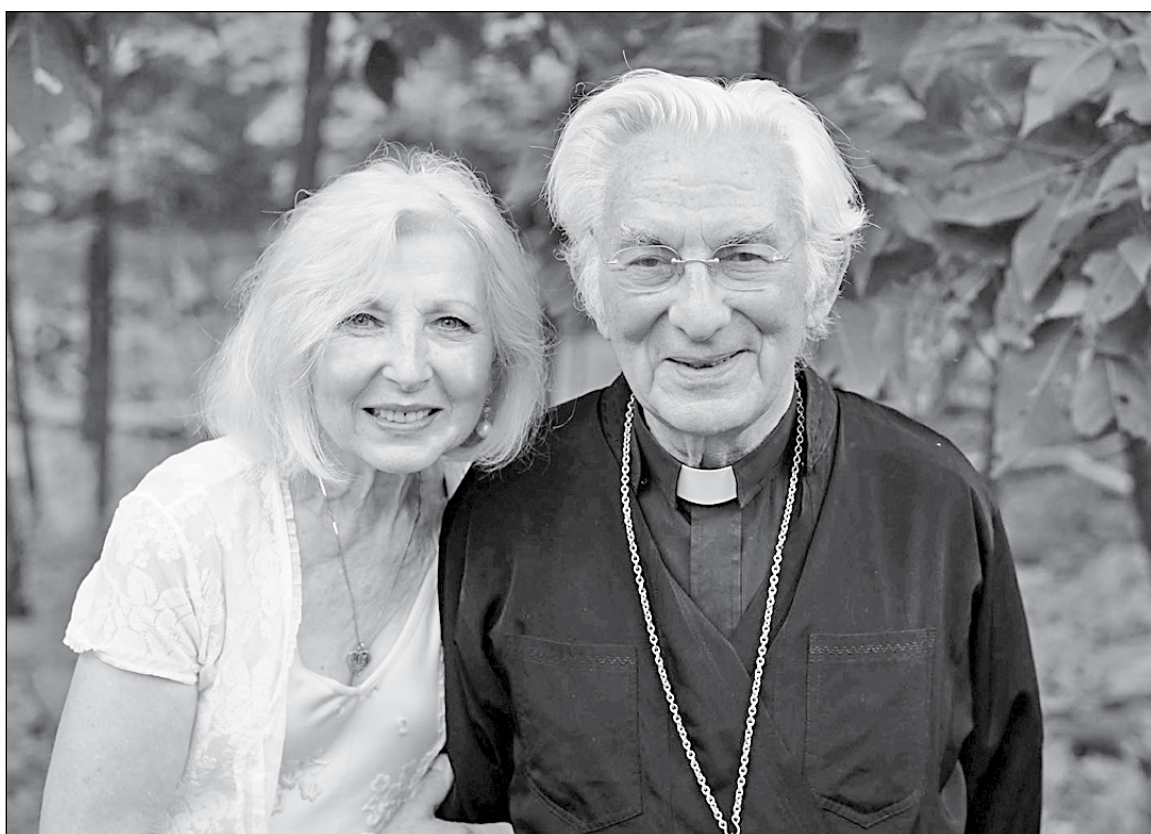
народу українському, зваж, чи готовий ти витримати найтяжчі торттури, знущання, смерть, чи готовий бути повішеним, розстріленим і не зрадити?..»

Я сказав «так» і, підвівши погляд, побачив уже приготовлений чистий вишитий рушник, дві свічки й хрест... Ми обоє вклякли на коліна, спільно помолилися. Любомир узняв голку, всунув у вогник свічки, кілька разів подмухав, на моїй лівій руці проколов вказівний палець, так само зробив і собі, притулив свій палець із кров'ю до мого проколотого і проказав: «Боже, прийми нас як кровних братів служити вірно нашій присязі...» І Любомир з Петром обнялися. Тричі, по-козацьки....

Петро Войновський мріяв вчитися і вступив до військової академії. Статний, здібний, вольовий хлопець впадає в око начальникові школи, який не проти мати такого зятя для своєї доньки-красуні. Потрібна лише єдина умова – змінити прізвище Войновський на більш румунське – Войнеску. «І тато, певне, що відмовився...» – розповідає пані Оксана. І в нагороду йому Бог послав маму – Наталку з роду Нижанківських.

«Я гостював у знайомих. Несподівано побачив на піаніно знімку, якої раніше не було. На мене дивилася дівчина в українському вбранні. Вона була така гарна, в її погляді було стільки доброти й світла, що я зрозумів – це на мене дивиться моя доля...» Наталка Нижанківська співала в хорі Львівської опери, її сестра була балериною-солісткою на цій же сцені, батьки – також професійні театральні.

... У 1940 році, коли на Бу-

Оксана та Юрій Базилевські

Оксана Базилевська в період розквіту своєї професійної кар'єри

ковину прийшли «визволителі», почалися масові арешти, за ґрати потрапляє й тереновий провідник ОУН, отаман Буковинського куреня Петро Войновський, більшість членів якого загинуть в Україні в 1941-1944 роках, а невеличка

його частина, що потрапить до Франції, рішуче перейде на бік легендарних «маків» – французького руху Опору...

«Ми не хотіли бути сліпим знаряддям у руках німецьких завоювників, ми вимагали рахуватися з нашими національ-

ними інтересами», – напише у своїх спогадах Петро Войновський. А найомріянішим національним інтересом полковника Войновського була єдина, соборна, незалежна Українська держава.

Колона, яку він, як тереновий провідник ОУН на Буковині, привів до Києва, налічувала 820 осіб. «Першим ішов хор, далі сотня за сотнею, в кожній синьо-жовтий прапор, один чисто-синій із золотим тризубом... Коли ми підійшли до Святої Софії, я скомандував: «Курі-і-і-нь! Ліворуч почесь да-ай!» І ми віддали шану українській святині...»

На майдані, де стояли члени президії Української Національної Ради, серед яких Олег Ольжич, Олена Теліга, командир з почесною сотнею склали присягу на вірність Україні...

Відроджувалася Українська автокефальна православна церква й їм здавалося, що вслід за нею постане й Українська держава. «Пригадую, як висвячували в єпископи Степана Скрипника, який після постригу в монахи нарікся Мстиславом. Посвята цієї особи носила глибоко символічне значення, адже Степан Скрипник був племінником Симона Петлюри, сином рідної його сестри. Висвята відбувалася в Андріївській церкві, на підступах до неї я розташував свої сотні, сам із сотнею чатував нагорі, де колись стояла Десятинна церква...»

Однак їхнім мріям не суджено було здійснитися. Жорсткий терор проти українських націоналістів охопив не тільки Київ, а й усю територію України.

У Києві, в чекістській катівні, тереновому провіднику Вой-

новському довелося витерпіти немало: його роздягали, розпинали на хресті, вставляли у тіло металеві стрижні й тортували електричним струмом. Але він, як і його діди-прадіди, як і батько, як і вуйко, був незламний. Його можна було тільки вбити, схилити ж до зради – ніколи. Хоча зрадників на його шляху не бракувало...

«Мене виховали тортури – румунські, большевицькі, фашистські...», – признавався провідник Буковинського куреня у своїх споминах, якому поталанило більше, ніж його побратимам Олегу Ольжичу, закатованому в концтаборі Заксенгаузен, чи Олені Телізі, чие життя разом з десятками інших націоналістів обірвалося в Бабиному Яру. «У нашому родинному альбомі зберігається світлина, на якій мама з Оленою Телігою йдуть Львовом. Молоді, вродливі, модні, обидві в стильних беретках на вухо...» – каже пані Оксана, а в мене перед очима чомусь постає зловісна яма Бабиного Яру – останній прихисток Олени Теліги...

Гестапівці, коли Петро Войновський потрапив до їхніх рук, кинули його спочатку до концтабору в Берліні, потім в Монтелупі, потім до концентраку в Лібені. І знову допитували, вимагали, мучили, катували. Хтозна, як би склалася його доля, якби не закінчення війни. Лікар, який обстежив прикутого до ліжка пацієнта, був немилосердно відвертим, відповів до воєнного часу: поліневрит, параліч, атрофія нерву спинного мозку, ліків для такої недуги немає... І прикутий до ліжка полковник лишився сам-на-сам з невеселими думами: «Як жити далі?», «Де дружина, донька?», «Чи живі?»

Коли він дістанеться краєвуні Праги, пригорне до себе Оксанку й заплаче, дружина Наталка тихо обніме його за плечі й скаже: «Петре, ти мужній, тобі сльози не лічать... Бог милостивий... А я тебе ніколи не лишу...» Ці слова дружини стали для нього найцілющими ліками...

Бог справді був милостивим до полковника Войновського. Коли він зробить перші несміливі кроки, медсестра, яка це побачить, підбіжить до нього й поцілує його ноги. Коли 29 квітня 1949 року їхній іммігрантський корабель прибуде до Нью-Йорка, він дякуватиме Богу, бо сотні його побратимів не доживуть до такого дня. Коли його дружина Наталка на схилі літ на десять довгих років випаде з повноцінного життя, він хвалитиме Бога за те, що дав йому сили доглядати за нею, годувати з ложечки й оберігати, немов дитину. Коли на його родовому обійсті в Кергонксоні освячуватимуть церкву-пам'ятник, яку він власними силами й за власний кошт збудував в пам'ять про членів УВО, ОУН, Буковинського куреня та всіх борців, які за-

гинули за волю України, дякуватиме Богу, що він дав йому сили «здвигнути цю вояцьку святиню».

рід Базилевських не знайти.

Про отця Володимира Базилевського, батька отця Юрія, легенди розповідають до сьогодні...

Полковник Петро Войновський, міністр військових справ УНР в екзилі, з дружиною Наталкою

Отець Володимир Базилевський з пані-матінкою Оленою

Отець Іван Базилевський (у центрі) разом зі своїми парафіянами на весіллі в рідному селі Чернофедорівка на Полтавщині

6 квітня 1996 року полковника Петра Войновського не стало.

Якби на планеті справді був Музей Людей і потрібен був взірць людської відданості й віри, то промовистішого, ніж

годні. Розказують, що одного разу, після довгої всеношної служби, син, жаліючи 90-літнього батька, лагідно запитав його, чи не хоче він прилягти відпочити. На що отець Володимир відповів: «Юра, якщо ти

стомився, то піди приляж – відпочинь...»

Отець Володимир Базилевський 22 роки був настоятелем Української православної катедри Святого Володимира, що на 82-й вулиці в Мангетіні. «Тато правив до 93-х років, а вже на 94-му я його возив щонеділі до церкви причащатися...» – згадує його син, отець Юрій. «Добрішою й милосерднішою людиною в світі я не зустрічала, – розповідала нам донька отця Володимира Базилевського Інна. – А коли знову почали приїздити люди з України, він вважав, що кожному треба допомогти. А люди приїздили різні й багато хто тією його добротою зловживав...»

Ці відданість і вірність, напевне, також закладені в генетичний код Базилевських.

«Мій тато Володимир родом з Полтавщини, з села Чернофедорівки Опішнянського району. Його батько, мій дід, отець Іван був настоятелем місцевої церкви. Але прийшли большевики й позачинали багато церков. Священники розбіглися, хто куди, а він залишився. «Чому ж ви не втікаєте, отче? – бідкалися парафіяни. – Втікайте, може, дасть Бог, хоч Ви врятуєтесь!...» Але він з рідної землі нікуди тікати не збирався, рідної парафії не полишив, вірячи, що на все воля Божа... Йі зостався зі своєю паствою».

... Отця Івана большевики забрали прямо з вітаря, і його слід назавжди загубився в жорстоких сибірах... «Коли в 1995 році ми з Оксаною поїхали в Україну, я дослужив його службу в тій самій церкві, з якої діда забрали... Довершив його службу. Бо так має бути... Служба Божа має бути закінчена...»

По щоках отця Юрія котяться сльози... Червона колісниця большевицького терору й смерті безжалісно пройшлася по роду Базилевських. Найстарший брат отця Володимира Микола в 17 років утік з хати й пішов до українського війська воювати. Отець Іван забрав неповнолітнього сина назад додому, а вже коли йому виповнилося 18, Микола знову пішов «до Петлюри» й загинув на фронті.

«Мій тато поїхав на Харківщину, щоб бодай якось врятуватися. І в місті Барвінковому познайомився з моєю майбутньою мамою Енліконідою, яку всі називали Оленою, – розповідає Юрій Базилевський. – Кажуть, що на Харківщині все зрусіфіковане, це неправда. Вже в 1990-ті роки ми з Оксаною їздили в Барвінкове, хотіли знайти папери про шлюб моїх батьків. То там усі розмовляли з нами по-українськи. Барвінкове – це не тому, що там все уквітчане барвінком, був такий козак Барвінко, в місті навіть стоїть йому пам'ятник. От на честь його й назвали це містечко.

Пам'ятник Буковинському куреню в Чернівцях, відкритий восени 1995 року

Потім жили на Полтавщині, тато знайшов працю в університеті, але як дізналися, що він син священика, то відразу ж його викинули звідти. Мама вчителювала в селі, поблизу Харкова, а тато працював креслярем.

Одного разу, коли мені було 4 роки, НКВД прийшло перевіряти, робити трус – перерили всю хату, але нічого не знайшли. У 30-ті роки в кожному домі був підручник з портретами советських вождів. Але почалися «чистки», боротьба з «ворогами народу». Тільки тато чув по радіо, що хтось оголошений зрадником, зразу ж вирізав з книжки його портрет. Бо інакше її власники могли також оголосити «шпигуном» чи «ворогом народу»...

Пригадується, як після нью-йоркської прем'єри опери «Голодомор. Червона земля» Вірка Балея, виходячи разом з театру, поцікавилися в отця Юрія враженнями.

«Ця опера про мене», – все, що знайшовся тоді сказати. Ми не стали розпитувати, чому. Йі зрозуміли лише тепер – Юрій Базилевський народився в тому страхотливому 1933-му році, дивом вижив і дякує Богові за кожен прожитий день. А завершивши свою інженерську кар'єру, висвятився на священика, хоч мріяв про цю дорогу самопосягати з молодих літ. Щоб продовжити священничу династію, щоб продовжити справу діда й батька, щоб плекати в людях віру й любов. Як просив у своїх споминах-заповіті полковник Петро Войновський. І як завжди вчив його батько – отець Володимир, син отця Івана Базилевського.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Кергонксон –
Нью-Йорк**

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Валі

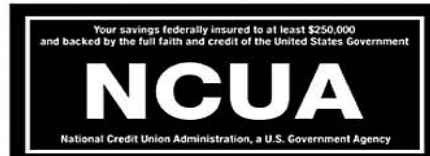
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

**ЛІТО – пора відпочинку і подорожей. Вирушайте у дорогу з кредитною картою
SUMA VISA, яка має низький збір за міжнародні транзакції – від 0.8% до 1%.**

Задумайтесь, чи варто далі платити за оренду житла, чи краще стати власником?

**Наприклад, при купівлі кондо або CO-OP за \$200,000 із першим внеском
\$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:**

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

**Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні.
Якщо ні, то скільки дивидендів вони платять?**

**Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні
дивиденди від \$50 до \$900 на рік ☹**

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

СПЕЦІАЛЬНІ ВИЩІ ВІДСОТКИ НА

Сертифікати

1.61%
*APY

Термін вкладу
5 років

0.60%
*APY

Термін вкладу
9 місяців

Приміток: *APY = Annual Percentage Yield. Річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунок може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікати залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УФКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA)

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА** ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА **877-968-7828**

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH OFFICES ALBANY, NY 518.266.0791 SACRAMENTO, CA 916.721.1188 SYRACUSE, NY 315.471.4074 BOSTON, MA 781.493.6733 PORTLAND, OR 503.774.1444 BUFFALO, NY 716.847.6655 VANCOUVER, WA 360.597.2096

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

УКРАЇНЬСЬКА АМЕРИКА

«Мені боляче чути, що молоді та відважні хлопці щодня віддають своє життя за нашу Україну. А ще важче усвідомлювати, що багато з них могли б його зберегти, якби мали відповідне спорядження. Я вірю, що в цій складній ситуації кожен із нас може бути воїном та підтримати українське військо...», — написала на своїй інтернет-сторінці віце-міс «Українська діаспора-2012» Юлія Костюк. «Хочу вірити, що за гроші з продажу сукні ми зможемо купити хоча б один бронжилет та зберегти хоча б одне життя, — додала вона.

Ще одна переможниця конкурсу краси «Українська діаспора» Оксана Шараневич

передала інтернет-аукціону свою автентичну українську хустку, в якій співала з майданівської сцени у розпал Революції гідності. Виручені від продажу гроші Оксана надішле для пораненого на Східному фронті українського військовика Дмитра Винниченка.

Міс «Українська діаспора» Соломія Крунь стала героїнею відеокліпу «Я дочекаюсь тебе...», в якому дівчина проводить свого коханого на фронт, а згодом він повертається живий і з перемогою. «Їхні дві долі у цей важкий для нас час подібні до тисяч інших в Україні, немов ціле поле маків під вітром у східних степах», — зазначили творці відео.

Соломія Крунь пильно стежить за подіями в Україні. «Постійно переглядаю репортажі із зони АТО, співпереживаю разом з Україною й українцями. Я знаю, що всі українки світу готові допомогти нашим військовикам, які сьогодні

Сукню, шиту з камуфляжної матерії спеціально для проекту, виготовила українка Уляна Сидор, яка нині навчається в Чикаго й була фіналісткою того ж конкурсу краси.

Дівчата-учасниці конкурсу пропонують 13 способів допомоги нашим військовикам, а також контактні телефони та осіб з авторитетних громадських і доброчинних організацій зарубіжжя та України, які займаються доставкою необхідних речей та грошей безпосередньо в зону бойових дій.

Онлайн-аукціон «EuroMaidan Auction to benefit Ukrainian people» стартував у вівторок, 5 серпня, в соцмережі Facebook. Його засновано молодими добровольцями з української діаспори США, які збирають кошти на допомогу українській армії, пораненим військовикам та активістам Майдану, а також сім'ям загиблих на Майдані та на Сході України. Це вже не перший

КРАСА, ЯКА РЯТУЄ УКРАЇНУ

Віце-міс «Українська діаспора-2012» Юлія Костюк виставила на інтернет-аукціон «EuroMaidan Auction to benefit Ukrainian people» сукню, в якій здобула перемогу на конкурсі краси. На виручені кошти вона купить бронжилети для українських солдатів

Міс «Українська діаспора» Соломія Крунь

Віце-міс «Українська діаспора-2012» Юлія Костюк на інтернет-аукціон виставила сукню, в якій здобула перемогу на конкурсі

Переможниця конкурсу краси «Українська діаспора» Оксана Шараневич на Майдані в Києві

— Переконана, що лише разом ми переможемо у цій посправжньому Вітчизняній для всіх нас війні...»

Юлія Костюк — колишня львів'янка, яка сьогодні живе з чоловіком та донечкою у Детроїті.

б'ються не тільки за Україну, а й за весь цивілізований світ проти московських варварів...»

Раніше Соломія Крунь вдягла камуфляж і знялася у патріотичній фотосесії, закликаючи українців по всьому світу підтримати Збройні Сили України.

доброчинний онлайн-аукціон з подібною метою. Віртуальний аукціон проводить також доброчинна група РАЗОМ (Razom for Ukraine).

Не можна читати без болю, сліз і гордості «оголошень», розміщених на сайті цієї організації:

«Продовжуємо збирати гроші на протез для Романа Дзівінського, який втратив руку та пальці іншої руки в результаті вибуху на Майдані. Дуже красиве традиційне українське вбрання ручної роботи для ляльки виставлено на аукціон. Робіть став-

ки — 100% виручки підуть на протез Роману...»

«Продаються золоті сережки 14K з перлами, які подарувала Галина Мастоупетро, щоб зібрати гроші для пересилки одягу й медикаментів пораненим Українським Героям...»

«Продається автентична українська полтавська сорочка з колекції народного артиста України Івана Бернацького...»

«Багато наших солдатів, які лежать у лікарнях, мають травмовані очі, тому що не мали належного захисту під час бою. Це можна змінити! Збираються \$2,326.00 на 50 пар тактичних окулярів для 25-ї та 95-ї бригад. Ці спеціальні окуляри відповідають американському військовому стандарту MIL-DTL-43511D, який передбачає захист очей від осколків, що летять на швидкості 200 метрів на секунду...»

Продаються унікальні українські вишиванки, картини, різьблені тарелі, майданівські каски... Взяти участь у цих доброчинних аукціонах може кожен — варто лише зайти на Facebook і мати серце.

**Леся Клокун
Спеціально**

для «Нової газети»

На головному фото на першій сторінці: Українка біля гімнастерки коханого, який воює за Україну (фрагмент кліпу «Я дочекаюсь тебе...» за участі Соломії Крунь)

У ГРОМАДІ

«Faith, Fellowship and Fun» – під таким гаслом 6-19 липня в літньому таборі Всіх святих, що в Емлентоні (штат Пенсильванія), під егідою Української православної церкви в США відбулася молодіжна конференція.

Друга сесія Української православної церкви скликала юних хлопців та дівчат віком 13-18 років уже 56-й рік. Цього року під гаслом «Віра, Братство і Розвага»

(«Faith, Fellowship and Fun»). Довкола цих трьох понять оберталася головна програма семінарів, ігор, забав, спортивних змагань. Розмова була гостра, але відверта. Змагання – нелегкі, але чесні. Забави – спокусливі, але корисні.

«Хто такий Христос?», «Де ми зустрінемося з Ним?», «Що потрібно для порятунку?», «Що таке спокуса?» – такими й подібними «дорослими» питаннями задалася підлітків, розмірковуючи над цими вічними проблемами й шукаючи відповідей разом зі своїми духовними опікунами та гостями. Серед основних промовців семінару були отець Джеймс Баркет, пастор Свято-Воскресенської православної

ВІРА, БРАТСТВО, ЗАБАВИ І НАШІ ДІТИ

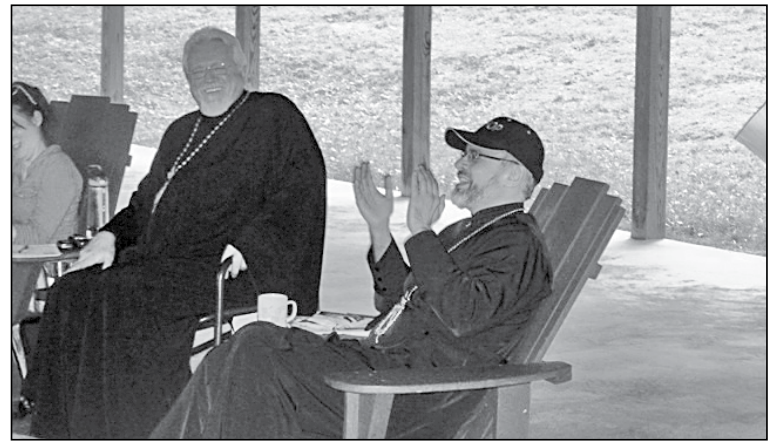
Один з найрадісніших моментів таборувань

церкви та директор центру духовної допомоги дітям-важким підліткам округу Магоніг (Янгстаун, штат Огайо), отець Пейзіус Макграт, капелан табору Всіх святих, іконописець Майкл Капелюх, співдиректори табору Р.Ентоні Перкінс, Наталія Капелюх-Ніксон, Кіра Сенедак.

Табір Всіх Святих – це не лише серйозні заняття з релігії, знавства, а й уроки добра, братерства, дружби. Упродовж таборувань діти багато часу приділили вивченню українських народних звичаїв та традицій. І не лише на теоретичному рівні. Кожен бажаючий міг навчитися ліпити вареники, варити борщ, спорядити ве-

ликодній кошик, приготувати Свят-вечерю, підготуватися до власного весілля... Наприклад, отець Богдан Гладьо представив дітям елементи українського народного строю та традиційних або сільських танців. Інші вмільці давали майстер-класи з бісеровишивання, іконопису, традиційної кухні. Діти мали нагоду відсвяткувати «Різдво в липні», яке тривало три дні.

«Опівнічна молитва», «Ніч України», «Танок мрії», «Скитніч», «Рано-вранці на риболовлю»... Кожен день був наповнений особливим змістом. Корисним і приємним. Діти пройшли також «молитовним маршрутом очищення», впро-

Разом з дітьми два дні таборували глава УПЦ в США митрополит Антоній та голова Консисторії УПЦ, архієпископ Даниїл

довж якого в буквальному розумінні розчищали стежки, спотворені негодою, лагодили каплицю Святого Томаса, чистили від бур'янів спортивний майданчик і... очищалися самі.

Невід'ємною частиною таборувань є UKIE – Олімпіада, заснована Майклом Капелюхом, яка проводиться тут уже 30 років.

Разом з підлітками два дні таборували глава УПЦ в США митрополит Антоній та голова Консисторії УПЦ, архієпископ Даниїл. За ці два дні вони встигли стати для 13-18-літніх дітей не лише духовними наставниками, порадиниками, а й близькими друзями.

Підліткова конференція – Ukrainian Orthodox Church Camping Ministry, Teenage Conference at All Saints Camp – це програма для дітей віком 13-18 років.

Наступну її сесію заплановано провести 5-18 липня 2015 року. З 1 серпня на цій же оселі стартував новий відпочинковий табір – Mommy / Daddy & Me.

Додаткову інформацію можна отримати, звернувшись за електронною адресою: uocsyouth@aol.com. Або на інтернет-сторінці Української православної церкви в США: www.uocofusa.org

Прес-служба УПЦ в США

ЕДМОНТОНСЬКИЙ ХОР «ДНІПРО» В НЬЮ-ЙОРКУ

5-го липня в Українському Інституті Америки відбувся концерт українського хору «Дніпро» з Едмонтону (Канада) під диригуванням Ірини Шмігельської

Перед початком вечора з коротким привітальним словом виступив молодий талановитий композитор Роман Гурко з Канади, який тепер живе в Нью-Йорку й пише переважно релігійну музику. Нью-Йоркська публіка мала нагоду кілька років тому слухати одну з його композицій у церкві Святого Юра.

Едмонтонському хорові «Дніпро» – 60 років. Сформувався він восени 1953 року з українських емігрантів, закоханих у пісню, як виключно чоловічий хор, подібно до нью-йоркської «Думки». Почалося все з концерту коляд. У 1971 році хор став мішаним, у 1975-му утворились оркестр і танцювальна група, сформувався український ансамбль «Дніпро» в Едмонтоні, який творчо успішно діяв до 1985 року. На зміну диригентів Роману Солтикевичу в 1976 році прийшла Марія Дитиняк. З 1978 року до кінця свого творчого життя співпрацював з українським ансамблем «Дніпро» в Едмонтоні відомий диригент Київської опери і балету маестро Володимир

Хор «Дніпро» з Едмонтону (Канада)

Колесник, який водночас був диригентом Української капели бандуристів ім. Тараса Шевченка. З 2011 року мішаним хором «Дніпро» диригує Ірина Шмігельська.

Нью-Йоркський концерт відкрився піснею «Ода Канаді» (слова Михайла Шарика, музика Джоанни Стелл (Сторощук), де соло виконали Наталя Онищук та Іван Гук. Пролунала вона молитовно подячно й щиро поклінно новообраній батьківщині – Канаді. Глибока побожність і духовність відчувалася й у наступних творах «Блаженні» й «Достойно» (музика Романа Гурка) та композиції «Богородице Діво» Зеновія Лавришина

. Особливо зворушливо публіка сприйняла пісню на слова Василя Симоненка «Виростеш ти, сину...», зміст якої особливо актуальний сьогодні.

Справжнім відкриттям став маловідомий музичний твір «Концерт-кантата» для фортепіано і хору – II частина (музика Юрія Фіяли), присвячений 1000-літтю хрещення України-Руси, прем'єра якого відбулася в Торонто 1987 року під диригуванням В. Колесника. Хор виконав її в фортепіанному супроводі Ірини Тарнавської з соло-заспівами Наталії Онищук та Ірини Федеркевич.

Багатозмістовий і музичний твір «Споконвічні луни». Слова по-

еми Володимира Скорупського зі збірки «Споконвічні луни: дохристиянської і християнської доби, легенди й міти», композитор Андрій Толпаш поклав на крила музичних нот, створивши монументальний 30-хвилинний твір і присвятивши його шістдесятиліттю хору «Дніпро». Колектив виконав тільки першу частину – Сварог і Марена, що стало, без сумніву, гарним вкладом до скарбниці музичної культури.

Другу частину концерту відкрито піснею «Три поради» до слів Юрія Рибчинського, які поклав на ноти відомий український композитор Ігор Шамо в обробці Василя Гвоздецько-

го. Народна пісня «Комарик» в обробці Зеновія Лавришина прозвучала оригінально, по-іншому, ніж аудиторія звикла її чути.

Народна пісня «Нантський в'язень» народилася у Франції, замандрувала до Канади і стала популярною у провінції Квебек. Заходами Олександра Кошиця (в його перекладі українською й музичній обробці) вона набрала нового, мелодійно-жалісливого звучання. Концерт завершився піснею «Дніпро» (квалібет) у цікавій музичній обробці Зеновія Лавришина при соло-заспіві Андрія Гладішевського. Це особливо цікавий своєю мелодикою твір – поліфонічний, нелегкий для виконання. Хор «Дніпро», який є своєрідним патроном великої української ріки, справився з цим завданням блискуче.

Для утвердження свого 60-літнього ювілею управа хору на чолі з Сузанною Романюк і диригентом вирішила організувати концертне турне Канадою: в Оттаві і Монреалі, та США: в Нью-Йорку й Елленвілі.

Нью-Йоркська публіка винагородила едмонтонський хор щедрими оплесками, а представники хору «Думка» вручили диригентці «Дніпра» Ірині Шмігельській китицю квітів.

Микола Галів, Нью-Йорк

Дзеркало

З ЖИТТЯ КОМАХ

Вода гаряча, мовби не вода,
а зріджений пісок пустелі.
Дрібні комахи повзають по стелі,
й у кожної звисає борода.

То – професура комахиних вузів, –
батьків убитих євнухи-сини, –
бояться лету, світла і війни,
бояться недругів, бояться друзів...

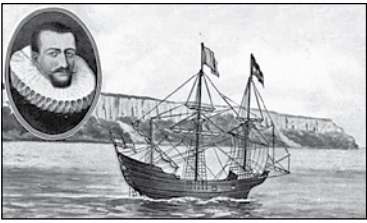
Парують води, мов піски сухі,
і сипляться крізь пальці, мов крізь діри
офірних тіл. І кашляють моздіри,
немов комахи кашляють глухі.

Гряде війна – нудна пустельна буря,
студенти очі гублять у піску,
і мре, у воду втрапивши рідку,
жуків і водомірок професура...

Назар Федорак

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Напевне, немає нічого омріянішого, ніж безцільно їхати посеред погожого літа гірською легкосерпантинною дорогою. Високе неправдоподібно блакитне небо, мережена графіка смарагдово-бурштинових полів й такі ж графічні обриси доколишніх гір, що стоять, «дихаючи» вершина вершині в потилицю, немов фортеця. Мета, власне, є – насолоджуватися життям в усіх його формах та вимірах, які зустрічаються на цій благословенній дорозі. Привідчинивши вікно, до салону вривається вітер, настояний на травах, назвиська яким і не знаєш. Зупиняємося обабіч поля, де щойно викошено сіно, й порушуючи всі писані й неписані закони про приватну власність, підходимо до його краю, щоб взяти з покосу жмут сіна й, піднісши до самого носа, вдихнути аромат дитинства.

«Honey», помічаємо скромну дерев'яну табличку зі стрілкою, що манливо вказує в напрямку вузької стежини. Пройшовши зі сто метрів, натрапляємо на невеличку, майже казкову, хатину «взруб», де, здається, жодної недержавної речі: масивні стільці, стіл, лави, ліжко – все добротне, дерев'яне, саморобне, таке, «що дихає», уточнює господар-чоловік років сімдесяти, з сивою бородою й волошковими очима. Недержавні хіба що слоїки, в яких розлито мед на продаж – гречаний, різнотрав'яний, дикотрав'яний, соняшниковий, хвойний, акацієвий, полуничний, яблуневий... Можна скуштувати, який заманеться. Розглядаємо, смакуємо, прицмакуємо. Смачно-о-о-о. Але нам би не того, що «риге», а того, що «гав», не копії, не підробки, не перевареного, а оригіналу. «Увесь цілющий, увесь натуральний», – прихвалює Людвіг, старий австрієць-пасічник, син-одинак, який у 1960-ті роки закохався в тутешню німкеню й поїхав за нею світ за очі, з Європи аж в Америку. Років з двадцять, як її вже немає. «Але не відпускає інша любов – оці гори», – розводить руками Лу (так він нам представився), радий, напевне, що можна бодай з кимось перекинутися словом у цих небагатолюдних місцях. І, немов у виправдання, додає: «Я ще й досі ого-го який лещатар...» Купуємо баночку «honeyscream», білого, мов кетскільські засніжені вершини в різдвяну пору, більше задля вдячності за довірливу розмову, аніж для потреби. А справжній, «оригінальний» мед ми таки знайшли – в Гантері, в своїх пасічниках, українських.

Antique, Antique, Antique... Таких вивісок зазвичай ніколи не минаємо. Років десять-п'ятнадцять тому можна було купити справді вартісні речі, буквально за копійки. Так колись за кілька доларів ми купили Біблію видання XVII століття.

На околиці маленького селища, що тягнеться однією вулицею вздовж ріки, призупиняємося біля крамнички під вивіскою «Antique». Насправді це гараж, переоснащений під крамницю. Старі фарфорові ляльки з облупленими носами й вицвілими мережевними сукнями, чудернацькі, напевне, колись театральні костюми, побиті міллю, темно-сіре, мов дощові хмари, «столове срібло», перев'язане картатими стрічками, поживклі, можливо, навіть родинні портрети в імітованих під «голландців» рамах: статна пані в капелюсі з пишною трояндою в руці, гурт щасливих діточок біля смішного високого триколісника, неначе позиченого з сучасного цирку... І немов антикварні експонати, самі продавці – дідусь і бабуся, яким, напевне, років по дев'яносто, не менше. Для останнього мазка не вистачає хіба що напису: «Старі речі. Старі люди. Старий світ».

Тутешній світ справді доволі старий. Перші європейці прибули на цю

Гадсонівська долина

ДОЛИНОЮ ГАДСОНА

Наша довідка: Гадсонівська долина (The Hudson Valley) – долина вздовж русла ріки Гадсон в штаті Нью-Йорк, частина Великої Аппалачської долини. Простягається з північної частини округу Вестчестер до столиці штату Нью-Йорк Олбані. Кордони долини доволі розмиті. Географічно в неї входять всі райони, що прилягають до ріки Гадсон, в тому числі й округ Берген у Нью-Джерсі. Гадсонівська долина поділяється на три рівні: Нижня, Середня, Верхня.

Територія протяжністю 130 миль уздовж ріки Гадсон має статус національної історичної й культурної спадщини США й охороняється державою.

Один з численних мостів через ріку Гадсон

землі в XVII столітті, на той момент тут жили індіани з племен могіканів й делаварів, відомі під загальною назвою «річкові індіани». Перше голландське поселення з'явилося в 1610 році й відоме тепер як Форт Насау, що на південь від сучасного Олбані. Форт Насау з часом своє значення втратив і на зміну йому прийшов Форт Орандж. Поступово Гадсонівська долина стала серцем Нової Голландії, столиця якої Новий Амстердам розташовувався на території сучасного Мангетена. Під час франко-індіанської війни 50-х років XVIII століття північна частина долини відійшла британцям – там вони воювали з французами, які наступали з території Канади в районі озера Шамплейн. Після цього роль Гадсонівської долини знижується й зростає знову лише з початком

Американської Революції, коли за Гадсон велися запеклі бої – британці планували розділити бунтівні колонії, взявши ріку під свій контроль. Гадсон відіграв велику роль під час війни за незалежність. На його берегах відбулося 92 битви, річка стала важливою цитаделлю Джорджа Вашингтона в найвужчому її місці, поблизу якого пізніше постала Американська військова академія, відома як Вест-Пойнт.

На початку XIX століття, зокрема, завдяки літературним історіям Вашингтона Ірвінга, Гадсонівська долина в очах середнього американця виглядала готичним регіоном, населеним людьми, законсервованими в епосі голландської колонізації. Поштовхом для розвитку місцевої промисловості стало відкриття каналу Ері – Нью-Йорк зміг розпочати

торгівлю з Середнім Заходом і Великими озерами.

Серед туристів долина була відома як «американський Рейн». Яких тільки фестивалів, свят і святкувань немає в Гадсонівській долині! У серпні, незабаром, на берегах озера Бічер – найвищокогірнішого озера в Кетскілах, коли Гадсонівську долину омивають «метеоритні дощі», будистські ченці розташованого тут монастиря Даї Босатсу Цендо щодня запалюють лампи й пускають їх на воду. Скелястий Гаррісон навесні запрошує на «Shad Fest» – щорічний фестиваль із запеченими на грилі й маринованими оселедцями, присвячений міграції цієї риби Гадсоном. У вересні-листопаді на любителів часнику чекає Hudson Valley Garlic Festival в Соґертісі. Любителів вишуканіших за-

нять – Caramoor Music Festival, який щоліта відбувається в 90-акровому маєтку Розенів у Катоні. Це обійстя середземноморського стилю 1920-х років з лабіринтами кімнат, залів, колекційних меблів, садів, фонтантів, скульптур – подарунок колекціонерів і музикантів Волтера й Луїзі Розенів в пам'ять про свого сина, який загинув у роки Другої світової війни. У погожі дні на Гадсоні можна зустріти й плавучий театр «Waterfront Museum» на баржі 1914 року випуску, який заходить в порти вздовж Гадсона й дає вистави.

Сьогодні в родючих землях долини, що славиться своїми яблуками й кукурудзою, є новий споживач – Кулінарний інститут Америки в Гайд-парку – один з найкращих в країні навчальних «полігонів» для кухарів. Відвідуючи рік тому маєток президента Франкліна Делано Рузвельта, ми мали нагоду пообідати в знаменитому ресторані «Blue Hill at Stone Barn». Цей «Синій пагорб в кам'яному хліві» давно став місцем паломництва «гурманів» з усієї Америки. Ну, а «дитячу водочку», як колись жартував герой популярного радянського фільму «Неуловимые мстители» Буба Касторський (актор Борис Січкін), можна придбати на лікеро-горілчаному заводі «Tuthilltown Spirits», де випускають знаменитий «Дитячий Гадсонівський бурбон». Для витонченіших смаків – дегустаційні погребі та зали винаренів, яких у долині близько 25. Існує навіть спеціальна «винна стежка» – Shawangunk Vine Trail, створена для того, щоб відчутти смак долини Гадсона, одного з найстаріших виноробних регіонів Америки.

До сьогодні тут збереглися родові маєтки Рокфеллерів, Вандербільтів, Рузвельтів. У родовий маєток Рокфеллерів Kykuit Pocantico Hills на літо й досі з'їжджається вся рідня четвертого покоління першого мільярда світу. Але живуть вони не в замку прадіда, а в гостьовому флігелі.

Копія корабля Генрі Гадсона «Half Moon», привезена з Олбані для параду з нагоди 400-ліття відкриття ріки Гадсон

Родинний маєток Рокфелерів Kykuit Pocantico Hills у Sleepy Hollow

Руїни на острові Баннермана

Фото на згадку в кріслі Гулівера

Після смерті старшого брата Джона Дейвида-Нельсона Рокфеллера в 1979 році Кайкіт (в перекладі з данської мови означає «Оглядова вежа») за його заповітом було «передано народу».

Неподалік садиби невелика фамільна церква The Union Church of Pocantico Hills, вітражі для вікон якої творили великі Анрі Матіс і Марк Шагал. Анрі Матіса й Рокфеллерів пов'язувала багатолітня дружба. Й коли Нельсон Рокфеллер попросив його зробити вітраж, щоб увічнити пам'ять своєї 84-літньої матері, вже прикутий до ліжка художник не зміг відмовити йому. Матіс встиг завершити ескіз і підібрати до нього кольори всього за два дні до своєї смерті. Так що круглий вітраж «Троянда» на віттарній стіні церкви – пам'ять не тільки про матір Рокфеллерів, а й про Майстра.

Другий син Джона й Еббі Рокфеллерів Дейвид замовив другий вітраж – в пам'ять про батька. Й Марк Шагал, зобов'язаний своїм порятунком на початку 1940-х років фонду Рокфеллерів, створив вітраж «Добрий самаритянин».

У горах Шаванганк, на західному березі Гадсона, є прекрасний замок-готель Mohonk Mountain House, що затишно прилаштувався на скелях. Будували його брати-близнюки Альфред і Альберт Смайли. Більше 30 років – з 1879 до 1910-го. «Гірський дім, як називають його господарі, більше відомий як «Старий готель». Мовою ж індіанів його назва перекладається як «Озеро в небі». Багату історію цього замку можна прочитати, оглянувши галерею знаменитих й іменитих людей, які тут бували: Теодор Рузвельт, Говард Тафт, Честер Артур, Джон Берровз, Томас Ман, Ендрю Карнегі... У 1986 році його оголошено пам'ятником архітектури й історії США, а недавно занесено до списку найкращих готелів світу.

Якщо рухатися вгору по ріці, то обов'язково натрапиш на мініатюрний безлюдний острів з руїнами замку. В народі його називають островом Баннермана, насправді ж його географічна назва – острів Поллелел.

Шотландський іммігрант Френсис Баннерман з нью-йоркського Брукліна займався торгівлею зброєю. Придбавши острів 5 грудня 1900 року, він почав будувати на ньому арсенал. У 1905 році придбав і право на акваторію довкола нього, розширивши гавань. У 1920 році, вже після смерті Френсиса Баннермана, на острові стався вибух – вибухнув 200-тонний снаряд, а пожежа 1967 року доруйнувала арсенал остаточно.

П'ять років тому неподалік Йонкерсу можна було бачити копію «Half Moon» (нині вона зберігається в Олбані) – уславленого корабля Генрі Гадсона, який шукав дорогу до Китаю, а знайшов – до Небесної сльози. Річка Гадсон розпочинається як малесенький струмок з озера Небесної сльози, на висоті 4322 фути над рівнем моря, в Адірондекських горах і тече 315 миль долу до Нью-Йорка. Але коли Гадсон зустрічається з рікою Індіаніна-могавка у Вотерфордді, на північ від Олбані, то стає могутнім водняним шляхом...

Про Генрі Гадсона відомо небагато. Дослідники знайшли згадку про

те, що експедицію Джона Дейвіса в Америку в 1585 році планували в будинку Джона Гадсона в Лондонському Іст-Вуді, сином якого був Генрі Гадсон. У 1607 році «Руська торгівельна компанія», одна з небагатьох, що мала королівську грамоту, найняла капітана Генрі Гадсона на пошуки шляху до Китаю та Індії через Арктику, в обхід іспанських і португальських володінь. Він попрямував спочатку на північ уздовж східних берегів Гренландії, але наткнувся на крижаний бар'єр і, повернувшись на схід вздовж берегового мережива льоду, доплив до Нової Землі. Тут йому вдалося пройти до 80 градусів північної широти. Повернувшись до Англії, він розповів про можливості полювання на китів на Крайній Півночі і цим сприяв розвитку англійського китобійного промислу в районі острова Шпіцберген.

У 1608-му році Гадсон здійснив другу подорож в Арктику з тією ж метою, що і вперше. Не зумівши прорватися на північний схід, ще раз спробував щастя на північному заході, але й тут змушений був відступити перед грізним фронтом крижаних полів.

Третю свою експедицію Гадсон зробив, перебуваючи на службі в Голландській Ост-Індській компанії. Він вийшов з Амстердаму в квітні 1609 року на «Half Moon». Гадсону було надано свободу вибору між північно-східним та північно-західним проходами. Вже на початку травня він знову був у теперішньому Баренцовому морі, біля Нової Землі. Експедиція опинилася в дуже важких умовах: стояли люті холоди, важка крига, невидима в тумані, оточувала «Half Moon». Жодної мапи цих місць не було. У маленькій команді з 18-20 осіб почалися сварки, назрівав бунт. Гадсон запропонував два варіанти шляху: йти до берегів Америки, де згідно з листом та мапою, надісланих капітаном Джоном Смітом близько 60 градусів північної широти була протока, або шукати шлях на північ – через нижню протоку Дейвіса.

Вирішили шукати дорогу, яку вказував капітан Сміт. У середині травня Гадсон зайшов на Фарерські острови, а в червні – до берегів Ньюфаундленду. Але зламалася одна зі щогл корабля і впала за борт. Гадсон дістався берега Америки і в гирлі річки Кенебек встановив нову щоглу. Він переконався, що в тих місцях можна вести обмінну торгівлю, а море багате на тріску. Після цього він ще двічі підходив до берегів нижніх штатів Мейн і Масачусетс у бухті Пеноскот і біля мису Код.

Мандрівник обігнув цей мис і в серпні підійшов до затоки Делавер і Чезапек. Ніякої протоки тут не було, і Гадсон знову повернув на північ. У вересні він увійшов до нью-йоркської бухти, де до нього вже бував Джованні де Веразано, й піднявся вгору по Великій північній річці (сьогодні це річка Гадсон), діставшись до місця, де нині розташоване місто Олбані.

Того ж року інший уславлений європейський дослідник, француз Самюель де Шамплейн намагався пропливти річкою Рішельє, протокою ріки Святого Лаврентія. Він підійшов до того ж місця, де перебував Гадсон, тільки з іншого боку. Їх розділяли лише 150 кілометрів.

У Гадсона тим часом посилювалися непорозуміння з командою, і він вирішив повернутися до Голландії. По дорозі зайшов у порт Дартмут в Англії. Генрі Гадсону та іншим англійцям з його команди заборонили виїзд в європейські країни й порадили робити відкриття на користь власної батьківщини, якщо вони хочуть продовжувати дослідження. 3 серпня 1610 року Гадсон, мандруючи вже під англійським прапором, зробив такий запис у судовому журналі: «Ми пішли на захід вузьким проходом між островами Дігсі і Лабрадор. Мис біля входу з протоки з південної сторони я назвав Вулстенголсом». Це останній запис, зроблений рукою видатного мореплавця й відкривача. У листопаді 1610 року біля південного берега затоки, на 53 градусах північної широти, судно було оточене кригою і вичавлене на берег. Зимівля проходила в прийнятних умовах: палива цілком вистачало, а успішне полювання на птахів дозволяло добре харчуватися. В середині червня наступного 1611 року судно спустило на воду й почали поволи просуваються на північ. Через тиждень незадоволеність команди перейшла у відкритий бунт; 22 червня бунтівники кинули в шлюпку Генрі Гадсона, його малолітнього сина, помічника штурмана і ще 6 осіб, відданих капітанові, й залишили їх напризволяще без зброї та харчів.

Генрі Гадсон так і не знайшов дороги до Китаю через Арктику, яку шукав. Хоч його внесок у відкриття на Американському континенті важко переоцінити. Втім, слава до знаменитого капітана прийшла лише після його смерті, коли Велику північну річку в США, відкрити до нього, було названо його ім'ям, протоку, відкрити не ним, а С. Каботом – Гадсоною, а затоку з крижаною водою, що стала його домовиною, – затокою Гадсона. Сьогодні про уславленого мореплавця нагадують усім не тільки північні льоди, а й прекрасна долина в штаті Нью-Йорк, яка (зелена, квітуча й родюча), немов іронія долі, є повною протилежністю суворим північним краям, в яких Генрі Гадсон марно шукав шлях до Китаю.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Гадсонівська
долина – Нью-Йорк**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку неза-
бутньою. Тисячі маршрутів
в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

50th Anniversary Banquet

Septmeber 27, 2014 - 6:00 pm

Reception to be held at

301 Palisade Ave., Yonkers, NY

\$40 per member, \$50 non-members

For reservations call Anna Kocur at 914-220-4900 by August 29th.

Святкуватиме

50-літній Ювілей бенкетом

у домі СУМУ за адресою 301 Palisade Ave, Yonkers, NY

у суботу 27 вересня 2014 р. о 6-й год. веч.

Вступ: \$40 – для членів, \$50 – для всіх інших.

Кількість місць обмежена. Просимо дати відповідь до 29 серпня 2014 р. п. Анні Коцур за телефоном 914-220-4900.

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка

Toll Free:

1-888-BANK UKE

www.bankuke.com

SUMMER MORTGAGE SALE!

10 YEAR FIXED - 3.00% APR*

15 YEAR FIXED - 3.00% APR*

20 YEAR FIXED - 3.75% APR*

Сертифікати

до 2.07% APR*

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471 - 0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772 - 0620

*Rates are effective June 18, 2014 and are subject to change.

APR is Annual Percentage Rate.

ЛІТНІЙ ДЕННИЙ ДИТЯЧИЙ ТАБІР VACATION BIBLE SCHOOL

Для всіх дітей віком від 5 до 12 років

Коли: **4 – 8 СЕРПНЯ**

Де: **FIRST UKRAINIAN ASSEMBLY OF GOD**

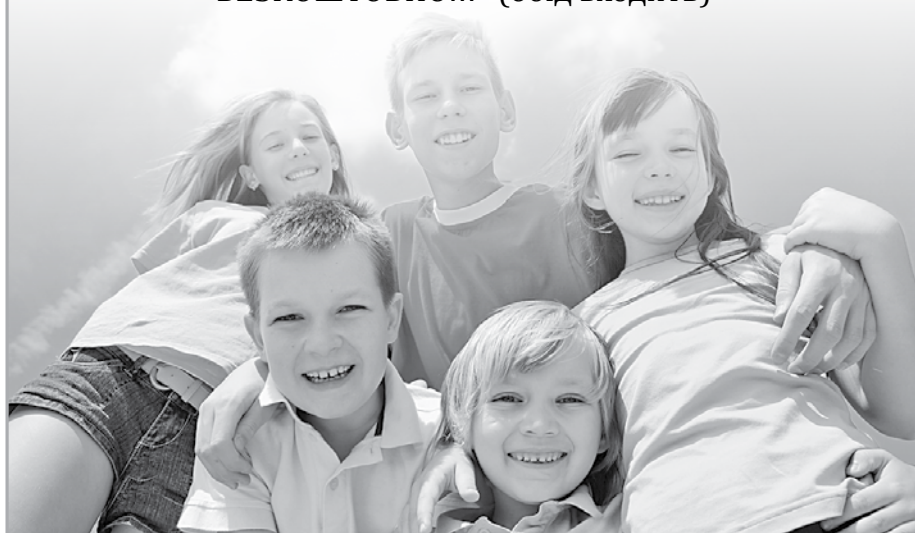
59 Cooper Square (9 E 7 Street)
New York, NY 10003

Час: **8 am до 3 pm***

*(якщо потрібно можна забрати дітей після роботи: 5 – 5:30 pm)

Записуйтеся на веб-сайті:
www.VacationBibleSchool/NYCFUAG

або телефонуйте: (646) 839-3824(FUAG)
БЕЗКОШТОВНО!!! *(обід входить)

ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ, НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС – ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	80 доларів
На півроку	-	40 доларів
На три місяці	-	25 доларів

**Виріжте цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374**

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ

**АМЕРИКАНСЬКА КОМПАНІЯ
MOVING and TRANSPORTATION Company (Нью-Йорк)**
Запрошує на конкурсній основі на працю:

водіїв класів C, D, L, A з досвідом роботи (платня - від \$1800 на тиждень)

водіїв класів C, D, L, A без досвіду роботи (добра платня)

вантажників (з досвідом і без досвіду роботи) (добра платня)

Претенденти повинні володіти англійською та українською мовами на розмовному рівні.
З пропозиціями звертатися за телефоном: (908) 531-3282

Bargemusic at the foot of the Brooklyn Bridge
ЧИ ЛЮБИТЕ ВИ БРАМСА?

17 серпня, неділя,
початок о 4:00 год. по полудні
1 Water St, Brooklyn, NY 11201

Концерт за участю:

Наталії Хоми, віолончель
Володимира Винницького, фортепіано
Анни Рабінової, скрипка

Brahms: Sonata for violin and piano No. 3 in D minor, Op. 108
Sonata for cello and piano No.1 in E minor, Op. 38
Trio in E flat Major, Op. 40 for violin, cello and piano

Детальніша інформація за адресою:

www.bargemusic.org/
Тел: (718)624-4924

**АДВОКАТ
СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ**

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212)532-8600 (212) 532-8601 Fax:(212) 208-4509

ПРОДАЄТЬСЯ ПОМЕШКАННЯ

Продається 3-кімнатне
помешкання в Тернополі на
2-му поверсі в 50поверховому
цегляному будинку біля
обласної дитячої лікарні.
Загальна площа – 98 м².
Балкон, лоджія, гараж,
додаткова комора в підвалі.
Оплата в США.
Тел.: (914) 473-07-69

ЗНАЙОМСТВО

Українка, порядна,
забезпечена, товариська,
гарна господиня, бажає
познайомитися з чоловіком
віком від 70 років для
дружнього спілкування.

Телефон: (647) 769-1128
(Канада)

*Привітайте на шпальтах «Нової газети»
своїх рідних і близьких
та всю українську громаду*

**З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ!**

*Привітання будуть видрукувані в спеціальному
святковому випуску 21 серпня.*

*Останній термін подачі привітань –
за три дні до виходу газети у світ.*

Тел. для довідок: 917-324-0359

Електронна адреса:
vlabunsky2002@yahoo.com

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: **Tel.: 917-324-0359**
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірна

**With a SRNYFCU checking account and
online banking paying bills is as
easy as 1, 2, 3!**

- 1. No checks to write**
- 2. No envelopes to lick**
- 3. No stamps to stick**

Just a click!

E-statements too!

www.selfreliancenyny.org

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed
by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

